

pÚvodní vtip / **Vladimír Renčín** * Kalendárium * Glosa / **Ivan Hanousek** * Dvojrecenze / A) „*Ce-bulowa pole 2*“ - aneb **Maluje** necelá **rodina** - B) Katalogy „**Gogol**“ z **Poltavy** (Ukrajina) - C) **Pří-lepek** (4x ČUK) * **Z domova** / Loučení s **Renčínem**; **Výstava VR** v Praze; **Urban** s Ko-márkem; **Slíva** v Plzni, Veliký **Neprakta**; **Martenek** a stolní kalendář; **Kantorek** z krabice, **Weigel**, **Seifertová**, portréty **Renčina** od **Matušky** a **Teichmanna** * Časopisy **A** / **Václav Hradecký** v Mediažurnálu č. 3 * Časopisy **B** / **Sorry**, **BUMerang**, **Eule** + nová alba v BRD * **Retro** / **Siné** v **Sorry** * **O humoru** / **Z tisku** * **Blíženci** / **Porumbita** vs. **Heidarpanah** * **Zub času** / **2x** z **T-GAGu 2004** * **Objev** / Na webu

e-GAG

jsou **Čítárny** (**Malák**) * **Představuje se** / **Miroslav Vomáčka** * **Z archivu** / 2 rozhovory s **Renčínem** (73+65) * **Ze světa** / Belgie, Slovensko, Francie, Španělsko * **Mistři pláten** / **Rembrandt** a **Pena-Pai** * **Výsledky** / Rusko, Polsko, Chorvatsko, Turecko, Brazílie, Belgie * **Propozice** / Kolumbie, Maďarsko, B+H, Irán, Itálie, Turecko, Belgie * **Aktualita** / Zemřel **Jan Steklík** * **Aj**.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2017 / 11

15. ročník

KRESBY: **BILING**, **CEBULA**, **DERGAČOV**, **DIMITRIJEVIČ**, **ERENBURG**, **FUKA**, **GOSSÁNYI**, **HANÁK**, **HEIDARPANAH**, **HENNI-GEROVÁ**, **HRADECKÝ**, **JOSWIG**, **KOŠTÝŘ**, **KULOVANÝ**, **MALÁK**, **MARTENEK**, **MATUŠKA**, **MRÁZEK**, **NEPRAKTA**, **NOŠ**, **PENA-PAI**, **POPOV A.**, **POPOV J.**, **PORUMBITA**, **RAKUS**, **RENČÍN**, **SERGEANT(ová)**, **SETÍK**, **SINÉ**, **SKAŽENIK**, **SLÍVA**, **STANCZYK**, **STEKLIK**, **ŠLAFER**, **TEICHMANN**, **THOMSON**, **TOMASCHOFF**, **VALOCKÁ**, **VOMÁČKA**, **ZARADKIEWICZ**, **ZEWALOS...**^{AI}

pÚvodní obrazek / **Vladimír Renčín** nadělí **humor** v **předvánoční Praze!**

Kresba: **Vladimír Renčín** (více o prosincové výstavě v Praze na str. 26)

Snad nejdelší rozhovor s **Vladimírem Renčínem** přinesla internetová verze MfDNES v rámci anonce na jeho knihu vtipů k vydání sbírky k „*Husovu roku*“ a tehdy jsme několik otázek a odpovědí přinesli v e-GAGu č. 3/2015. Ale z pěti-stránkového textu jsme vybrali jen pár odpovědí zaměřených většinou na žánr výtvarného humoru. Toto povídání začíná sice v cizině, kde se střílelo, ale brzy se ocitneme v České republice. Navíc jsme teď původně gagovské „*Letní čtení*“ doplnili o ukázky Renčínovy *historické* tvorby z našeho archívu.

* Napadlo vás někdy, že je možné vystřílet redakci satirického časopisu?

Když si představím, že se v roce 1969 v Dikobrazu setkáme na poradě, Vláda Jiránek, Jirka Slíva, Mírek Barták, Honza Vyčítal a další, a že přijde zakuklenec s kalašnikovem, je mi nedobře. Přiznám se vám, že v mém věku jsem už o detailech toho, co se stalo v Paříži, vůbec nechtěl slyšet. I když ten jejich humor byl asi docela drsný.

* Kam byste nezašel? Z čeho byste si už nedělal legraci?

V mých kresbách často hraje hlavní roli Bůh, kterého jsem stylizoval jako vlídného staršího pána s vousy, s brýskem a v dlouhém plášti. Větu „být milován blbci“ bych ale asi nenapsal v žádné souvislosti, i když v našich dějinách by se určitě našlo pár křesťanů, ke kterým by tohle označení docela sedělo. Přitom právě francouzská škola kresleného humoru ovlivnila moje začátky nejvíc.

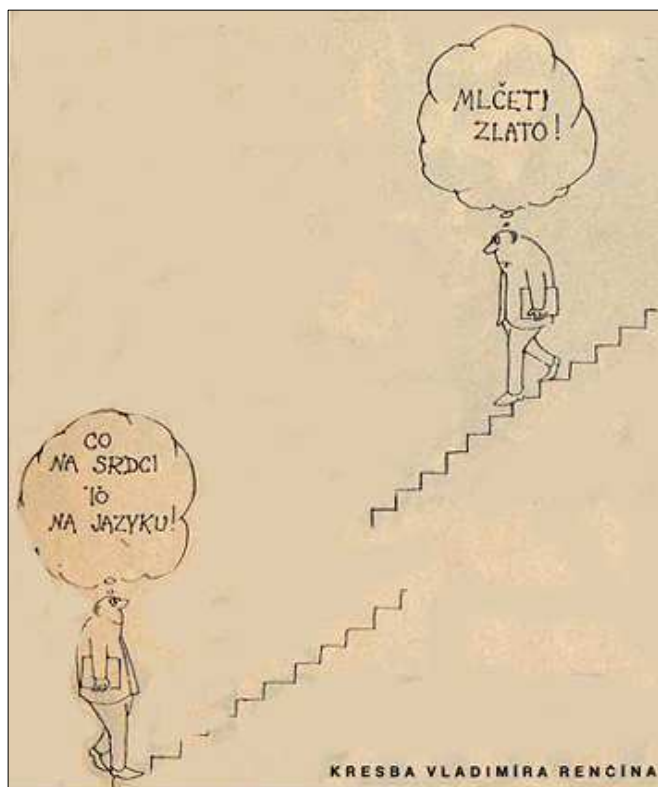
* Kdo konkrétně?

Jean-Jacques Sempé, kterého znáte třeba z příběhů o klukovi jménem Mikuláš. On sice uměl být pěkně úderný, a bych to řekl eufemicky, ale většina jeho tvorby je roztomilá. Bavilo mě na něm, že dokázal být vlídný a laskavý i v případě obtížných a velmi problematických témat.

* Měl jste autocenzuru?

V rámci pudu sebezáchovy určitě.

Kresba z 60. let (nahore) i kresba z února 1969 (!) pro vzápětí zakázaný týdeník *Reportér* (dole) patří k ostřejším dílům *Renčina* z let, kdy měl - v rozhovoru zmiňovaný - pud sebezáchovy ještě dost snížený...

KRESBA VLADIMÍRA RENCINA

Kresba: RENCIN

* Kdy jste se kvůli karikatuře bál nejvíc?

Nevím, jestli bál, ale s velkým napětím jsem čekal na reakci komunistů, když vyšla moje první kresba v americkém týdeníku *Time*. To bylo tehdy něco docela neobvyklého.

* Komunisté vám to nechtěli dovolit?

Skoro bych řekl, že mě k tomu sami donutili, i když to původně vůbec neměli v úmyslu. V roce 1973 se nám narodila dcera Zuzana a o rok později jsem byl pozván k prvnímu výslechu na StB. Bavili se se mnou otevřeně, řekli mi, že mají zájem o spolupráci a že mi to přinese velké výhody. Kromě toho, že na to nemám povahu, jsem si nedovedl představit, že jdu se Slívou nebo Jiránkem v Praze na kávu a druhý den o tom povídám nějakému tajnému v Hradci Králové. Odmítl jsem bez váhání a oni se mi pomstili tím, že zakázali publikovat moje kresby ve všech časopisech a novinách v celém socialistickém Československu.

I tato kresba otištěná v *Mladém světě* v březnu 1969 (!) byla z těch několika posledních, které Vladimírovi vyšly před normalizačním zákazem publikování nejen v *Dikobrazu* a *Mladém světě*.

* Co jste pak dělal?

Pracoval jsem pak několik let v malé hradecké galerii, ale kreslit jsem nepřestal. Jeden člověk mi mezitím zprostředkoval spolupráci s několika periodiky na Západě, což pro mě byla docela výzva. Musel jsem svůj humor dostat nad dimenze našeho budovatelského uvažování a zároveň ho oprostít od slov. Z těchto kreseb později vyšla kniha *Perpetuum mobile*.

* Cenzurovali vás za minulého režimu? Jak se to případně dělalo?

Například v *Dikobrazu* to bylo celkem běžné, pokud si vzpomínám. Kresby vybírali na redakční poradě, beze mě, ovšem přiznám se, že kritéria tehdejší cenzury mi mnohdy unikala.

* Koho karikujete nejraději?

Já tomu karikatury neříkám, dokonce ani ne vtipy. Pro mě jsou to prostě kresby. Hodně mě bavily motivy z rybářského prostředí, protože jsem býval skutečně vášnivým rybářem. Druhé moje milované téma bylo víno a prostředí vinných sklepů. Udělal jsem o něm knihu *In vino veritas*.

* Kreslilo se vám za komunismu lépe, nebo hůře? Nechybí dnes společný nepřítel?

Kdo žil v dospělém věku za komunismu, jistě si dobře pamatuje, jak tehdy fungovaly obyčejné nevinné narážky, které by dneska vyzněly úplně jalově. Lidé hledali podtext a skrytý kontext úplně všude, takže upřímně nebylo příliš těžké se do toho jemně položit. Po revoluci se mnoho změnilo. Uvědomil jsem si to, když jsme připravovali Renčínovu sametovou čítanku, která vyšla dvacet let po revoluci a je koncipovaná tak trochu jako učebnice. V poměrech, které byly nejen pro mě úplně nové, jsem působil přes dvacet let v redakcích tří významných deníků. Nikdy mě žádný z nich nenutil do nějakého stylu a při přípravě té knihy jsem viděl, jak jsem se s dobou měnil i já sám.

* Zbavujete se kreslením chmur?

Mám dojem, že u kresleného humoru je to podobné jako u herců-komiků. Nedávno jsem četl názor jistého amerického psychiatra proč tolik z nich trpí třeba depresemi. To mě naštěstí nikdy nepotkalo, asi hlavně díky mojí ženě Míle, která mi byla celý život oporou, taky rybám, chalupě ve Slatině nad Zdobnicí, kam jsme léta jezdili, a pár opravdu dobrým kamarádům. Mimořádný vztah jsem měl s *Vladimírem Jiránkem* a za všechny ostatní bych rád vzpomněl *Vladimíra Komárka* a *Miroslava Horníčka*. S nimi se každá chmura rozpustila sama od sebe.

* Třeba?

Před lety přišel spisovatel Jan Boněk, že by se mnou chtěl udělat knížku. O mně. A jestli bych mu prý neřekl něco, co nikdo neví. Tak jsem mu vyprávěl, jak jsem jako malý klouček přežil bombardování Drážďan. Bylo mi něco přes tři roky, maminka byla Němka a zrovna jsme jeli na návštěvu k příbuzným. Dodneška si na to pamatuji, a když vidím scény z nějakého válečného dokumentu, jak hvízdají padající bomby, naskakuje mi husí kůže a v duchu jsem tam zpátky v tom drážďanském krytu. Jakmile jsem pochopil, že to opravdu myslí vážně, přinesl jsem mu svůj osobní archiv, takovou velkou krabici od bot, a vyndával mu z ní fotky, novoročenky, pozvánky na vernisáže a různé další artefakty. Život mi přitom běžel jako film – s dojetím jsem se díval třeba na fotografie s Mirkem Horníčkem, který mi uváděl výstavy, a jezdili jsme spolu na besedy.

* Celý život si s nadhledem utahujete z ostatních. Udělal si někdo legraci z vás?

Když jsme se sešli s Jiránkem, dělali jsme si ze sebe někdy legraci navzájem. Vladimír byl v tomhle směru opravdu nepřekonatelný.

* Jaký karikaturista je podle vás vůbec nejlepší?

Sempého už jsem jmenoval, a u nás mám rád všechny, dá se říct. Léta jsem se přátelil s Vladimírem Jiránkem a toho jsem sám pro sebe považoval za nejlepšího. A myslím, že jsem nebyl sám. Naposledy jsem ho viděl, když mi křtil knihu *Smutek tajících sněhuláků*. To už je let... Dneska už si taky připadám tak trochu jako tající sněhulák.

Vladimír Renčín (uprostřed s **dcerou Zuzkou**) se počátkem 80. let stal **kmotrem** dvouleté klisny **Trapézy** (vpravo v pozadí) dostihové **stáje týdeníku Stadión**.

Také další dvě nejdůležitější postavy slavnosti na závodě ve Velké Chuchli zůstávají na

horním snímku na okraji. Zcela vlevo se založenýma rukama **Ivan Hanousek**, který stáj založil, koně pro redakci i kmotra domluvil, zcela vpravo s rukama v kapsách trenér naší dostihové stáje **Jaroslav Mašek**, jinak trenér stáje **Hřebčínu Napajedla**. Krom šéfredaktora **Stadiónu** (ve světlém) zde jsou i ředitelé **Hřebčínu Napajedla**, **Státního závodiště** (hned dva!) a **nakladatelství Olympia**, novináři **Tonda Jelínek** a **Petr Feldstein**, mladá paní **Marie Hanousková** a vítěz Velké pardubické steeple-chase žokej (a trenér) **Václav Chaloupka**. (ih)

Snímek: **Dalibor Richter**

Zveme abonenty GAGu do **Galerie Smečky** v Praze 1 na výstavu vtipů **Vladimír Renčín!** Otevřena od 7. 12. 2017 nejméně **do 10. února 2018!**

“Zemřel Rytíř humoru”. “Odešel Velmistr”. “Nikdo nám nenahradí Vladimíra Renčína”

...Jistě. Avšak nikoho jaksí nenapadlo našemu doslova národnímu umělci uspořádat stejnou poctu ve Zlaté kapliče, jakou jsme díky přímému přenosu viděli v ohromujícím provedení na scéně Národního divadla. Přitom význam osobností jakými v naší kultuře jsou Jan Tříska a Vladimír Renčín, je srovnatelný, de facto totožný. Nejde o to, že Renčínovo dílo je jaksí přístupnější, nikoliv jen sváteční jako návštěva divadla, ale vlastně každodenní. Ale vím, že oslovení národní umělec by mu jistě sedlo, stejně jako by kdysi mohlo patřit třeba ke Karlu Havlíčku Borovskému. Samozřejmě vím a chápu, že herec samou svou podstatou patří na

jeviště. I po smrti. Co tím tedy chci říci? Že kreslený humor je rovněž umění a součást kultury. Že autoři karikatur a vtipů jsou tvůrčí osobnosti, nikoliv umělci reprodukční jako zpěváci a herci. Když ne jejich těla, tak tedy aspoň jejich díla, našťáště lehce uchopitelná, přenosná a uchovatelná, si zaslouží úctu a péči. A to ne jen u fanoušků jednotlivých tvůrců

anebo tématických vtipů v sešitech nalepená, či uschovaná v žlutnoucích svazcích archivů.

Omlouvám se, že jsem nad tím zauvažoval právě při smutečním loučení s Janem Třískou. Ale přenos jsem měl ještě před očima, když skončil Vladimír Renčín. Byl svou uzavřenou, tichou povahou přesným opakem Třísky. Nejde mi tedy o neúctu k herci, kolem jehož příbytku jsme léta procházeli cestou ze školy. A Káje Chadimové, naší krásné spolužačce z osmiletky na Norbertově ve Střešovicích - jen o třídu níž - jsme pak toho staršího kluka spíš přáli... Než abychom mu ji při každodenním honěním za mičudou záviděli.

Odchod každého, kdo něco umí, člověku přijde líto. Ale to nemusí být vše. Odešel přece *Rytíř, Velmistr, Král kresleného humoru*. O jeho životní dílo bychom se měli a mohli zajímat a hlavně starat i po jeho odchodu. Jeho dílo tu přece s námi zůstává a stále žije. (ih)

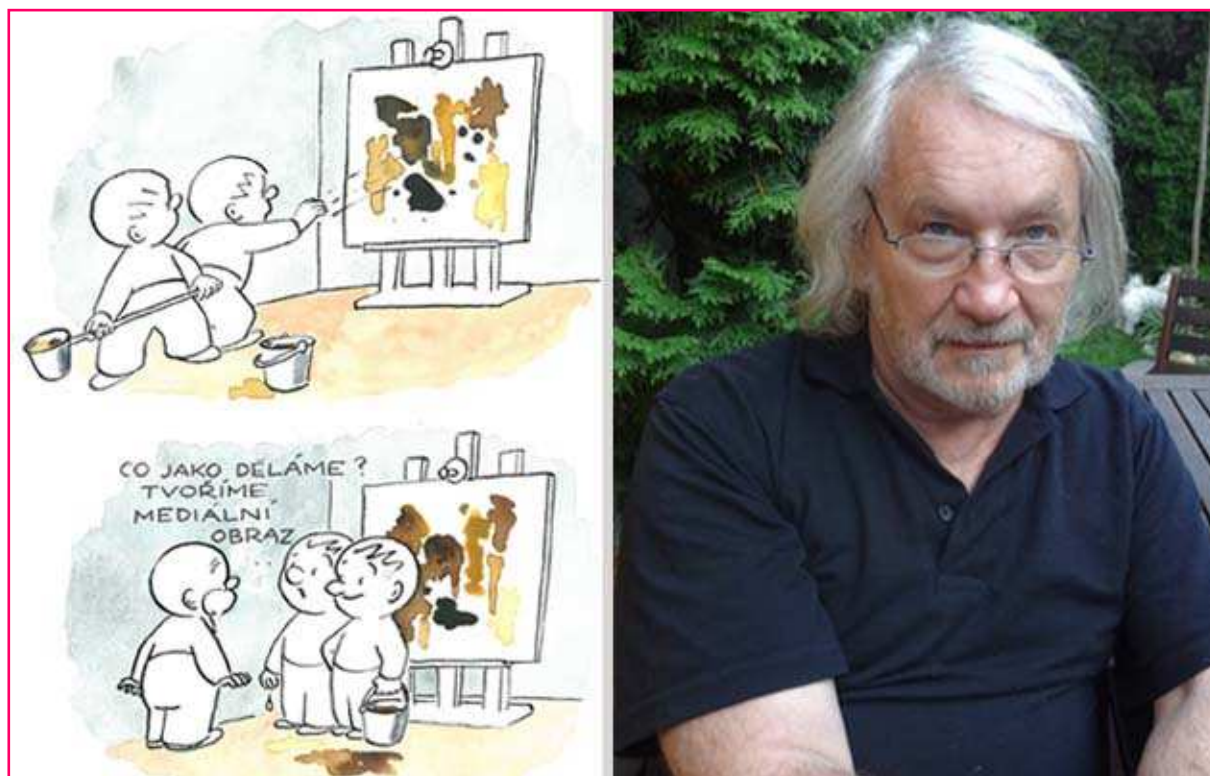

Vlevo vidíte titulní stránku čtvrtletníku **Syndikátu novinářů ČR číslo 3/2017** a na ní první z deseti kreseb **Václava Hradeckého**. Karikaturistovi je věnována **celá tisková strana**, kterou vidíte **vpravo**. O její silně zmenšený text, ale ani o barevný obrázek a fotoportrét nepřijdete - v barvě i ve slušném rozměru je vidíte níže. A celý text v čitelné podobě obklopuje na strán-

kách této rubriky i pěti z desítky Hradeckého vtípů, jež jsme v Mediažurnálu našli... **Čtete:**

Kreslíř Mediažurnálu – Václav Hradecký

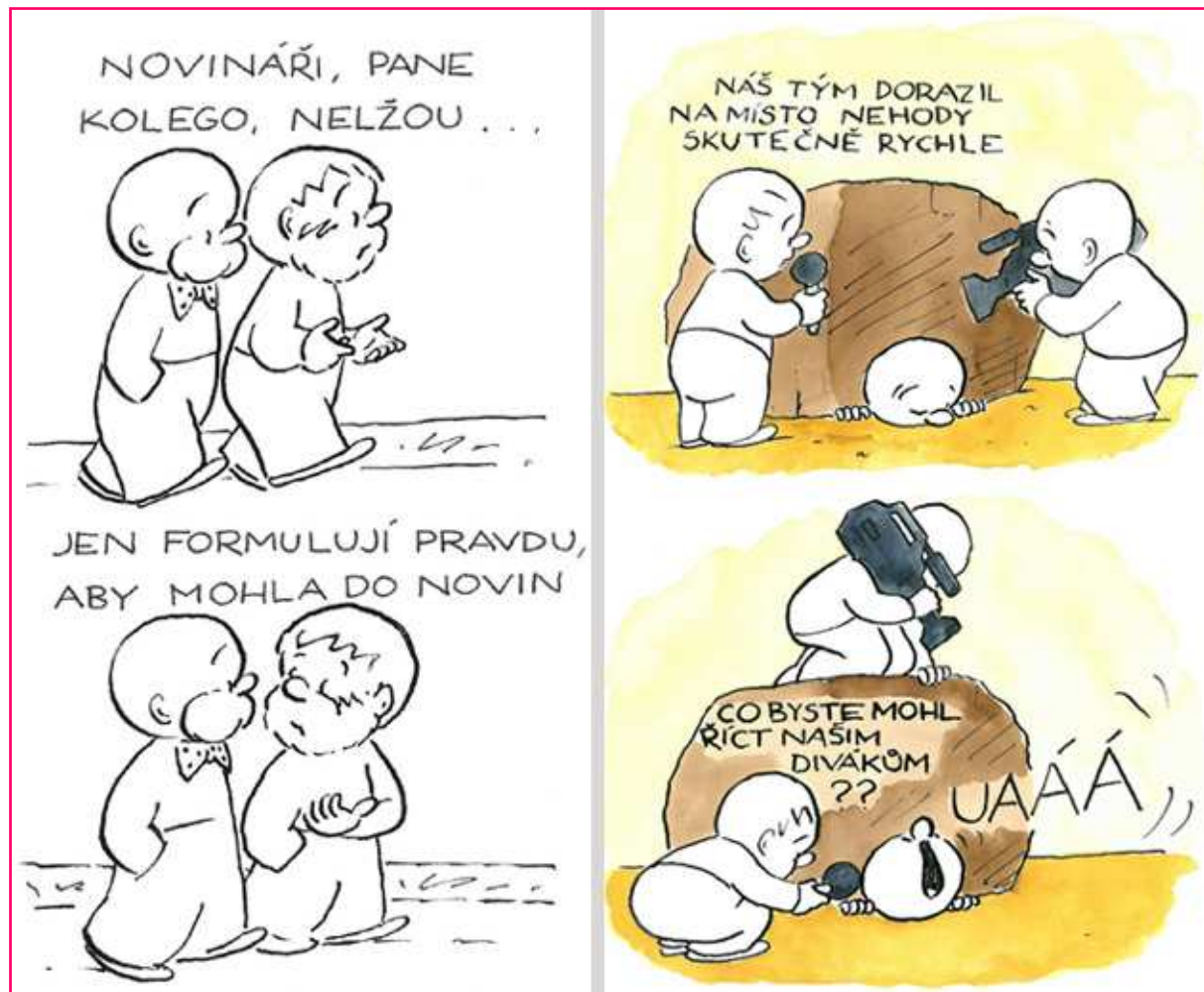

Veselé kresby, z nichž první jste viděli na obálce a jejíž sourozenci vás provázejí tímto číslem, vám nejspíš přijdou povědomé. Jsou natolik typické svým pojetím a navíc se v raných popřevratových letech objevovaly i na obálkách týdeníku Nový Dikobraz. Je tomu vlastně už dávno, a tak někomu mohlo mezitím z hlavy vypadnout jméno autora. Tak tedy:

Václav Hradecký (narozen roku 1949 v Novém Městě na Moravě) si začal s vtipy poměrně pozdě – v roce 1981. Zato hned na tehdy prestižních místech – v Dikobrazu a následně v Mladém světě. A nutno vzpomenout, že se, co se výrazového stylu týče, prezentoval od po-

čátku jako už hotový kreslíř. Z celorepublikových titulů následovaly *Vlasta*, *Vesmír*, *Učitelské noviny* a třeba *Reflex*. Tu a tam se ale Václav blýskl i jinde. Jeho podstatným příspěvkem v oblasti humoristického tisku však bylo jeho působení v křesle šéfredaktora *Nového Dikobrazu* (1992–1993) a pak – v době tak nelehké pro distribuci periodik – i v následujícím *Podvobrazu* (1993–1994). Už to stačí, abychom si dnešního vystoupení Hradeckého v *Mediažurnálu* vážili. Řekněte sami: Kolik kvalitních karikaturistů vyjmenujete, když se teď zeptáme, kdo takový kdy v ČR působil ve funkci šéfredaktora známého časopisu?

Hradecký zaujal (to je však jen intimní zjištění autora tohoto textu) především dámskou část čtenářské veřejnosti. Jeho mile neagresivní figurky prostě padly ženám do oka. Těž víme, že publikum si rychle zapamatuje a tedy ihned pozná výrazné kresby Kantorka, Neprakty či Kerlese. Také Hradeckého typické panáčky s velkými hlavami, obvykle mudrující přímo ve formátu kresby, lze na první dobrou (dříve „na první pohled“) identifikovat uprostřed ostatních. Také proto si ho několik nakladatelství vybralo pro grafický design (dříve „za ilustrátora“) pěkné řádky různých publikací – včetně lákavých barevných obálek. V poslední době se autor oddává nejraději tvorbě tzv. stripů. To jsou ony do několika okének rozložené vtipy s pointou umístěnou (kde také jinde!) až na samém konci. I v tomto čísle MŽ pár takových najdete.

Součástí života kreslíře vtipů jsou samozřejmě výstavy, hlavně společné, nazývané obvykle kolektivní. Ale rodák z Vysočiny měl i váženější výstavy samostatné. Hned tou první byl Salon Václava Hradeckého v pražské Malostranské besedě (1986), tedy v místě, kde se autor obvykle definitivně zařadil mezi uznávané „borce“ v rámci komunity českých karikaturistů.

Následovala řada jiných, z nichž vyčnívají expozice v rakouském Reichenau a v pražském Rudolfinu. Proč zrovna Rudolfinum, známější přece jen více koncerty vážné hudby, naznačí už názvy Hradeckého prvních dvou alb veselých kreseb: „*fffortissimo*“ (1996) a „*fffortefortissimo*“ (Radioservis 2006). Jde o soubory vysloveně hudebních vtipů. Další sbírky měly názvy „*Manželský dvoutakt*“ (Vyšehrad 2005) a „*Jak je to v životě doopravdy*“ (Vyšehrad 2006).

Zde se sluší připomenout umělcovo vzdělání: vystudoval Filozofickou fakultu UK, obor sociologie a filozofie.

S titulem PhDr. se uplatňuje právě v médiu (dříve „hromadném sdělovacím prostředku“) zvaném Český rozhlas. Působí tam od roku 1997 dlouhých dvacet let – nikoliv jako karikaturista, což dá rozum, ale ani jako moderátor (dříve „hlasatel“), nýbrž jako vědec, co má na starosti výzkum publika. Zkoumá tam rozhlasové vysílání, mimo jiné třeba to, jak a na koho který pořad „dopadá“, proč to tak je a co s tím dále dělat. Je to prostě věda, která dokáže vykouzlit pravidelně množství čísel, procent a grafů pro vedení veřejnoprávní instituce a pro stanice ČRo.

Humorným kresbám, ani těm sebestarevnějším, se v rádiovém vysílání z pochopitelných důvodů nedaří. Přesto je škoda, že nějaká obdobná instituce dnes nezkoumá, co z produkce českých karikaturistů (a proč?) se líbí dnešním konzumentům tištěných médií. Jenže na to by zřejmě stačil jen jedinec. Na těch pár jmen a několik vtipů vypátrných denně v novinách a časopisech by jistě stačil. Toto ovšem konstatuje jen staromilec, který nemá správnou představu o tom, co se v této oblasti děje na internetu a zejména v „nových médiích“.

Ivan Hanousek

Kresby: 5x **Václav Hradecký**

Dvojrecenze / První stará... a Druhá ještě starší

Pokud jsem vás navnadil na poněkud nejasný titulek, je to dobře. Obsah by se totiž do jejího jednořádkového názvu nevešel. Ta **První** recenze se totiž týká katalogu, zároveň alba z roku 2012, což znamená sešitu starého pět let. Také **Druhá** recenze se týká katalogu, vlastně katalogů. Takže už prasklo, že nejde o stáří recenzí (ty jsou čerstvě sepsané), ale o tři postarší svazky. Dříve, než se do toho vymlouvání ještě víc zamotám, pojďme k věci. První svazek, kterým si nyní zalistujeme je: **a) z Polska**; ty další budou: **b) z Ukrajiny**.

A - Cebulowe pola 2 / wystawa rodzinna (výstavní katalog; album)

Rodinná výstava až dosud (aspoň co vím) vypadávala asi takto: umělecký pár má dítě - či dva potomky. A takto si k nějakému výročí uspořádají vlastní autorské představení, vlastně hezký záhonek osázený díly členů rodiny.

Polský výtvarník, především (ale nejen) karikaturista **Henryk Cebula** se svou rodinou obsadil (zúrodnil, osel, sklídl) rovnou **celé pole**. A to už (viz ta dvojka!) podruhé!

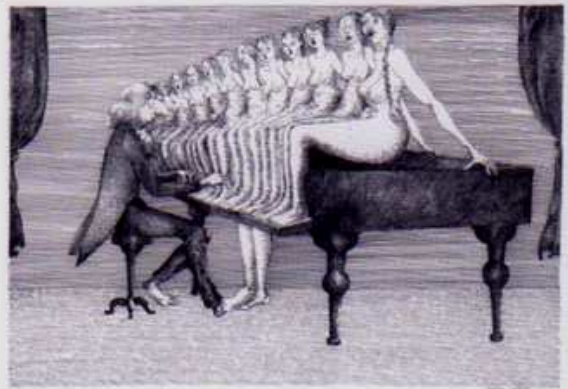
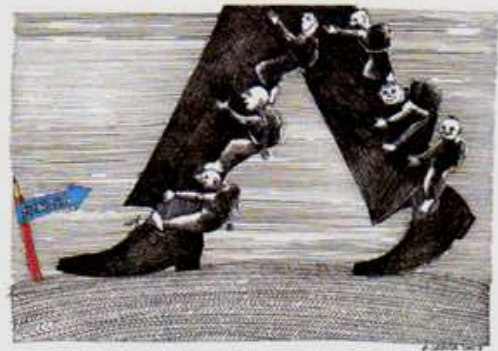
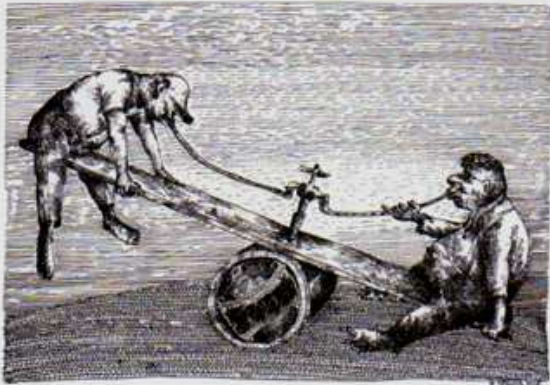
Vlevo je zadní strana obálky, kde se na nás i jinak kouká hlavní pár: manželé Helena a Henryk Cebulovi.

Malý snímek z jejich svatby najdete uprostřed (Henryk měl kratší vous a delší vlasy). A pod nimi i jejich děti a děti jejich dětí...

Nebylo by asi užitečné zde vyjmenovávat celý ten klan; spokojme se tím, že jich vystavuje a v katalogu se představuje rovná desítka; mezi nimi i výtvarníci, kteří se k Cebulům přiznají, resp. výtvarnice, jež se přivdaly...

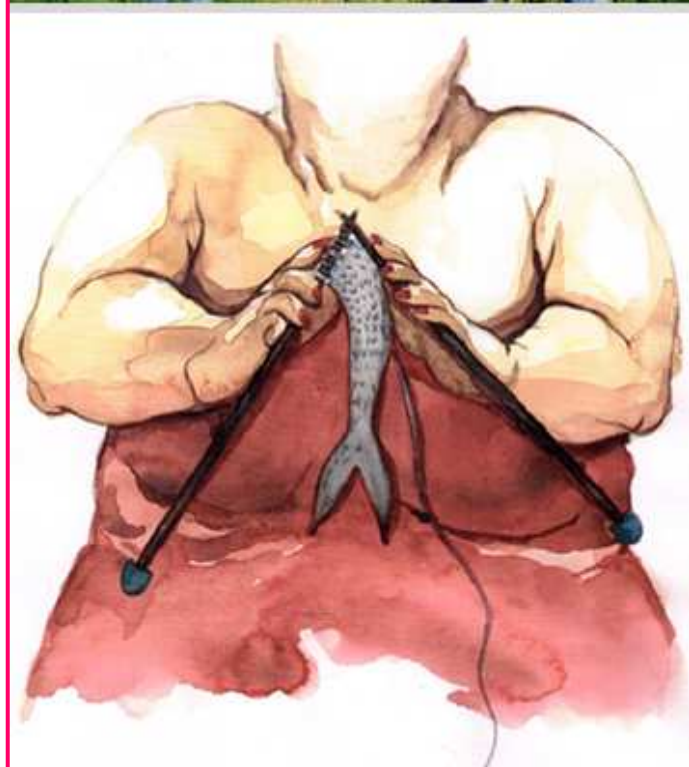
Tak - na příští stránce si dovoluujeme pro účely recenze vytrhnout jednu stránku ze sešitu (nebyl by to zločin - některé stránky se díky lajdáctví tiskárny objevují ve svazku klidně i dvakrát po sobě!) na nich je malý výběr ze stovek vtipů v typickém Henrykově stylu.

Kresby: **Henryk Cebula** (Polsko)

A nyní už k barvitější části katalogu...

Fór je v tom, že takové rodinné bilančování nemusí být nijak přehnaně vážné a nápady nemusí zůstat jen v rovině kresby anebo malby. Dvě fotky ze sešitu umístěné nad sebou (pod sebou) to dokládají. *Samokleski* je název obce, slovo **Małe** netřeba překládat. A slovo **Duże** je opakem malých...

(Ve Varšavě se předávají jak malé, tak velké trofeje - tzv. Eryki)

Ale teď k opaku legrace. Smutná věta zní, že Henrykova manželka **Helena Apolonia Cebula** (nar. 1956) po dlouhé nemoci před rokem zemřela. Milovnice bluesu, obětavá organizátorka výstav, se věnovala fotografování a hlavně fotodokumentaci uměleckých projektů a poplenérových výstav po celém Polsku. A sešit ji představuje z tohoto pohledu. Henryk, který katalog o 52 stranách na pevném a lesklém papíru vydal ke své 30-leté pedagogické činnosti a k 35 letům své tvůrčí práce, ho zároveň věnuje právě *Mojej żonie Apolonii Helenie "Lusi"*.

Sám **Cebula** (nar. 1953) se vyskytuje až na posledních stranách sešitu velkého formátu A4 (21x29 cm). Mezi manželé tak leží celý další obsah: zbývajících 8 osob s profily a ukázkami prací. Pár se jich nejmenuje Cebula. Je to dvakrát *Manowiec* a také výtvarnice **Stephanie Sergeant**.

(Viz obr. vlevo!)

B - Katalogy "Gogol" z Poltavy (Ukrajina)

"Gogolův svět" (ukrajinsky *Svit Gogolja*) se drží na mapě soutěží kreslených vtipů už dlouho.

Přesto se o něm u nás mnoho neví. Z toho důvodu je snažení prešovské agentury o zapojení okolních států do společných projektů přínosné. Vlastně se tak zprostředkovává česko-ukrajinský styk, který povadl po smutném osudu *Písku*, *Humorestu* a *Fór pro FORu*. Po ztrátě *Kosobukina* to byli *Kazanevsky* či *Kustovsky*, které jsme u nás mohli občas dříve uvítat... A nyní se díky *Vicovu "Bumerangu"* objevuje celkem pravidelně také tvorba *Kazančeva* a díky *Rázusovu "Kýchání mozku"* se v Prešově objevil další zástupce země, navíc naživo. Byl to organizátor poltavské soutěže *Michailo Šlifer*. Na snímku (*viz dole*) pózuje s vítězným dílem mezinárodní soutěže "*KÝCHÁNÍ MOZKU*" (*od Gr. Katze*). Nebylo těžké získat z povolaných úst pár základních informací - především tu, že tamní soutěž stále žije. A hlavně - výměnou za star-

ší české katalogy *Fór pro Foru* a píseckého *bienale* obdržet tři katalogy z nedávné minulosti. Co se z nich dá vyčíst, krom toho, že ve své době znamenaly *Karljucké* výstavy i kvalitní katalogy s dost kvalitní náplní - co do jmen soutěžících a i do výtvarné úrovně oceněných děl.

Obálky katalogů o 88 stranách (resp. 110 stranách) podélného formátu z roku 2006 a 2007 vypovídají o solidním redigování i kvalitním tisku. V "*Karljuka 2006*" je tučet stránek kvalitní křídly věnováno "*gogolovským ilustracím*" Moskviče *Sergeje Tjunina*. V "*Karljuka 2007*" je zase závěr katalogu věnován barevným "*gogolovským snímkům*" fotografa *Arkadije Slavického*. Třetí katalog "*Karljuka 2009*" je formátem obdobný, ale jeho moderněji graficky pojatá **obálka** se pyšní snímkem hlavní trofeje pro vítěze - zlatým **Gogolovým nosem**. Byl vydán k "*The VIII. Internationale Competition of the Cartoons in Poltava*" a tak od zrodu

sešitu (124 stran) letos uplynulo málem desetiletí. Ale byli jsme ujisti, že tenkrát nešlo ani zdaleka o poslední ročník soutěže a tedy ani o poslední katalog. Ověřit se to dá asi na webu, ale přiznáme se, že v tuto chvíli miníme prozkoumat právě ty s díky obdržené tři svazky, jež obohatily naši knihovnu *cartoons books* o novou grupu katalogů z východu. A o zjištěních se nyní chceme podělit s čtenáři e-GAGu.

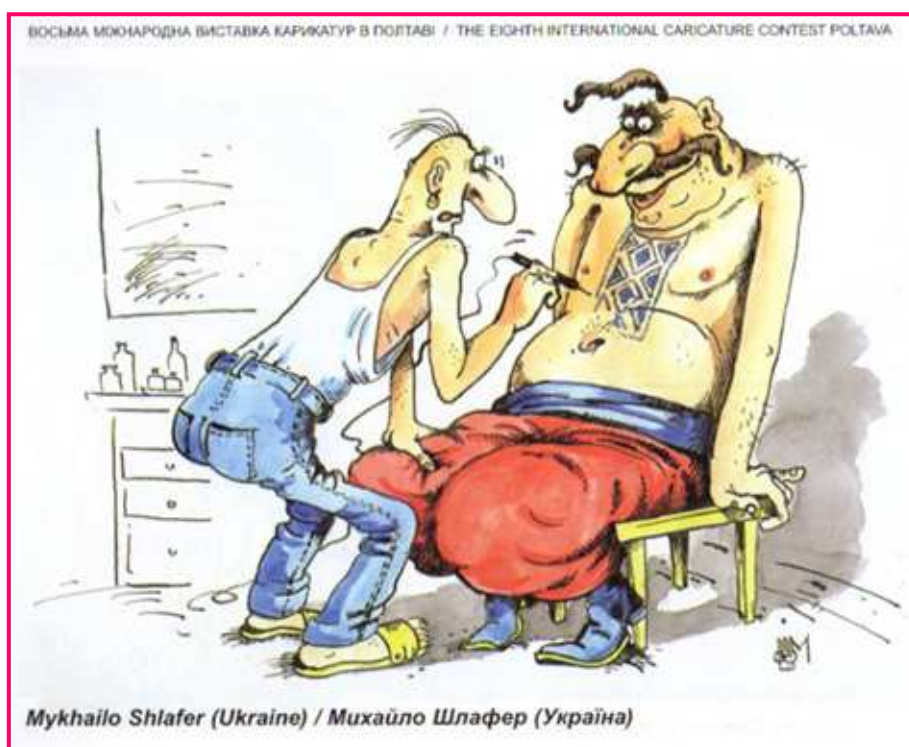
Pokud jde o počty soutěžících a jména oceněných karikaturistů, předkládáme zde jen pár dat z ročníku 2009, kdy počet účastníků lehce přesáhl stovku, počet zemí, odkud své příspěvky do Poltavy posílali, naopak lehce nedosáhl čtyřicítky. Témata v ukrajinské soutěži byla zvolena různě, ale **Gogol** (nebo aspoň jeho **Nos**) byl v názvu vždy (**viz všechny tři obálky**). Satirikovo jméno je tedy stále stejné, ale vy-

padá to, že nebylo v každém ročníku úplně samo.

Vsuvka ze života:

Michajlo Šlafer má impozantní figuru, ale kdo by se domníval, že jeho mocné předpolí musí být jistým handicapem v životě i práci, toho nutno předem upozorit, že jako významná postava tamní turistiky dával ostatním porotcům při výstupu na ruinu Šarišského hradu zabrat... A to měl již v sobě borovičkovou forsáž stejnou jako velká většina dobytých zmíněného stoupání vzhůru... Takže pozor - žádná zřícenina...

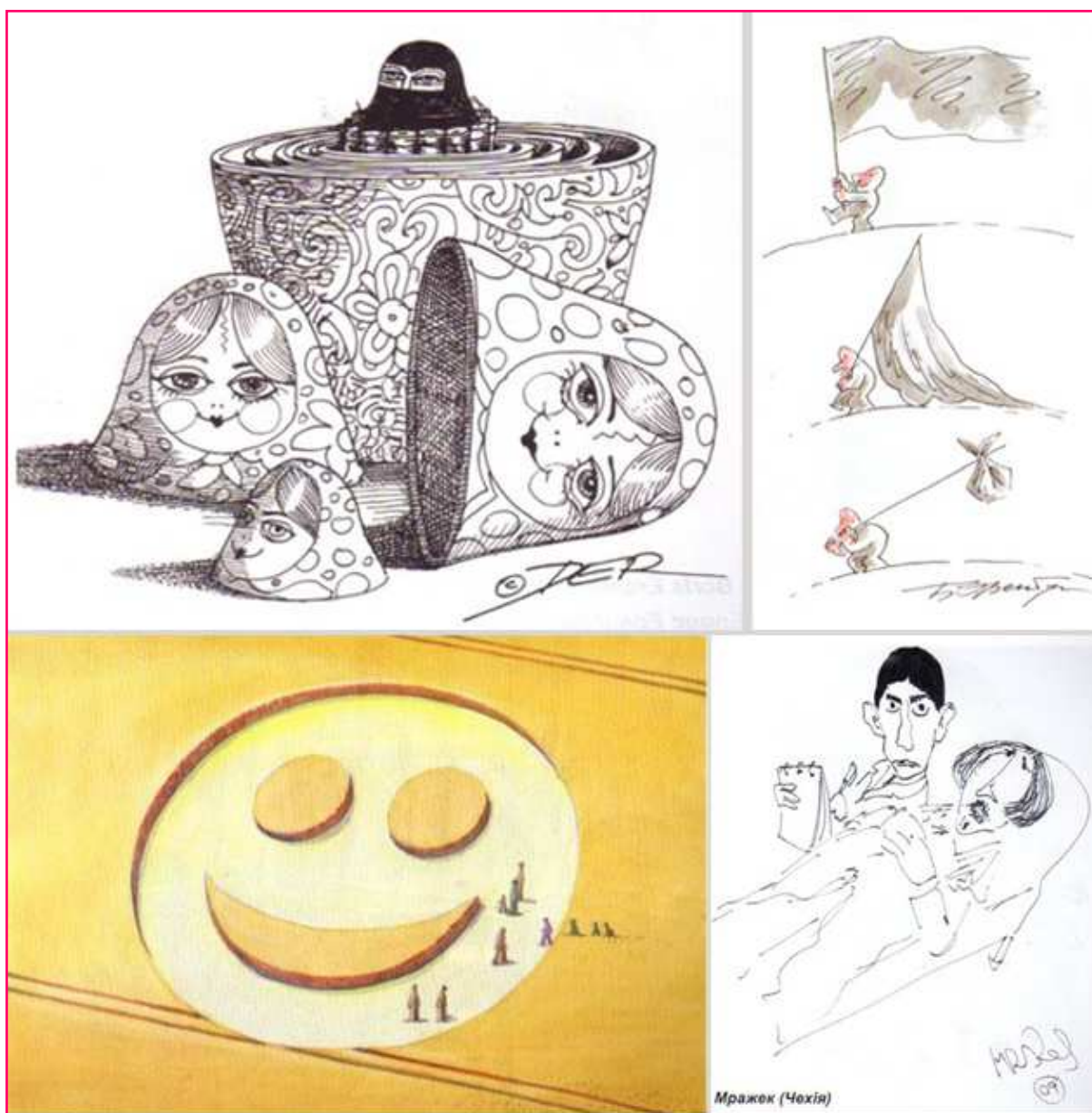
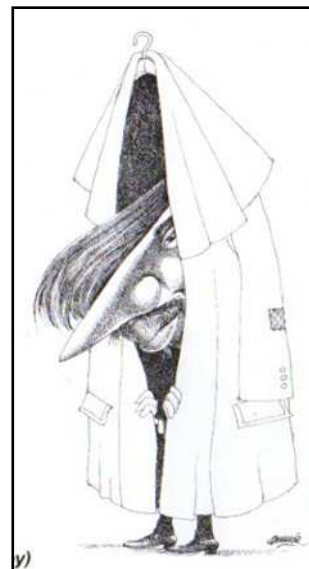
V katalogích je jeho jméno uváděno jako první s označení *Art Director* (*Chudožnij redaktor*). A v posledním ze tří zkoumaných katalogů jsme našli též jeho kresbu (**viz vpravo!**) protože v r. 2009 nefiguroval mezi pěticí porotců včetně dvou slavných jmen - S. Tjunina (předseda) a M. Zlatkovského z Ruska plus tři méně nám známých Ukrajinců. Též v minulých dvou ročnících předsedali jury uznávání - Rus *Zlatkovskij* a Ukrajinec *Kazanevsky*.

A ještě - texty i jména v katalogích jsou zásadně vtištěna dvojmo - v latince i v azbuce

Soutěž měla dvě kategorie: a) **“Gogol's World”** k 200. výročí narození *Mikoly Gogola*, plus b) **“Free theme”**. Z hlediska pořadatelů bylo vděčné to prvé: získali kolekci pěkných neboť vtipných portrétů významného humoristy a satirika. Prvé místo a zároveň **“Grand prize Zlatý nos”** získal za toto dílo (**viz!**) **Omar Zevallos** z dalekého Peru. Asi víte, že je to - mimo jiné - vydavatel velmi pěkně řešeného e-magazínu *“ArteFacta”*, který se však už pár let na webu neukazuje... A také si asi vzpomenete, že s Omarem níže uvedený recenzent trávil před pár lety pár dnů během zasedání jury *Nasreddína Hodži* v tureckém Istanbulu.

Avšak ani na stupně vítězů **volné kategorie** nevyskočil v Poltavě žádný začátečník. Konečné pořadí Kanadčan **Oleg Dergačov**, Izraelita **Boris Erenburg** a Číňan **Ba Billig** (**viz kresby dole!**) je co do světové proslulosti reprezentativní; pobaví jen znalce, že hned dva ze čtyř jmenovaných laureátů mají *“prasovětské”* kořeny. Také je dost obtížné vyjmenovat z řady zdařilých kousků umístěných v katalogu jen pár světových autorů... Povšimněme si tedy aspoň toho, že čas nelitostně letí a tak jsme mezi účastníky našli i známé karikaturisty, kteří už nežijí (*J. Kosobukin, R. Dragostinov, M. Tabaka...*). V seznamu jsme napočítali nejvíc Ukrajinců a Číňanů, pak následuje osmička Rusů; jinak většinou dva až tři autoři z jedné země. Včetně zajímavé dvojice z ČR: **M. Mrázek** (**viz Gogol u Kafky - úplně vpravo dole!**) a *V. Teichmann*. A také jsme zaznamenali jediného karikaturistu ze SR jménem **J. Fit'ma**.

Pro úplnost ještě dodejme, že předchozích dvou ročníků Karljuky - aspoň dle seznamů soutěžících kreslířů v katalogích - se klání v Poltavě satirici z Česka nezúčastnili.

Dovětek aneb Ze života II.

Z poltavského katalogu 2009 jsme nakonec neodolali pokušení a vybrali kresbu **Dmitro Skaženika** z Ukrajiny (**viz obr. vpravo!**). Jeho typická pro tamní kraj postava si nese na rameni kříž a zároveň rozcestník - na jednom směru čteme Evropa, na té opačné je uveden směr Rusija. Věčná toť otázka, která hodně rezonuje s dnešní situací v zemi Ruskem již očesané o Krym i průmyslovou část... (IH)

Na obálkách prvních dvou katalogů (**viz počátek této recenze**) si můžete prohlédnout také logo či figurku soutěže - šaška v čepičce s rolíčkami a ořezanou červenou tužkou. Nechybí ani na počátku 3. z katalogů s datem 2009. A pod ní najdete i webadresu: **carluka.com** (a neplette si Googl World s Gogol's Worldem)

Přílepek / Aneb z Dvojrecenze málem Šestirecenze...

Díky **Bohuslavu Širovi** se depozitář katalogů 21. století v sídle magazínu e-GAG rozrostl o tyto čtyři katalogy příjemně stejného formátu i když asi ne rovnocenného významu či úrovně. Jak je zřejmé z všudypřítomnosti **žlutého opa** na obálce, šlo o výstavy ČUKu z minulého i tohoto roku. Až je prostudujeme, určitě některému věnujeme i řádnou "půlrecenzi".

(ih)

Záříjové číslo časopisu Sorry právě v prodeji.

Sorry

Objednejte si předplatné na www.sorry.cz,
nebo na telefonním čísle **225 985 225**. (Po až Pá 8.00–18.00 hod.)

Roční předplatné za **499 Kč** (11 čísel)
Speciální balíček (roční předplatné + tričko) jen za **699 Kč**

Přidejte se... [Facebook.com/sorrycz](https://www.facebook.com/sorrycz)

Nestačí vám náš humor na papíře? Máme ho pro vás i na tričku.

www.vase5.cz **25**

Dnes nečekejte žádné dlouhé psaní.

Každému z výše uvedených periodik věnujeme jen obrázek (či 2, max. 3. Možná až 5). Ale začínáme inzercí!

Tuhle reklamu na odběr **Sorry** jsme našli v takovém tom samodoručovatelném tisku **Vaše 5** z 11. 9. tr. (avšak jistě vyšla i v **Naše 6** aj.) (-r)

Máme však i dva poslední výtisky **Sorry** a v č. 10 jsme si všimli následujícího páru obrázků:

Nejsme příliš **prudérní**, ale někdy nám nadvýroba určitých slov v kresleném humoru připadá zbytečně častá, i když samozřejmě chápeme, že je to pro úspěch jednoho konkrétního vtipu nezbytné. Ale čeho je moc, toho je příliš. No řekněte - **není to k nasrání?**

Kresby: nahoře **Boris Pralovszký**, dole vlevo **Jiří Košťýř**, vpravo: **Eja Kulovaný**

V dalším čísle 11, listopadovém vydání **Sorry**, má obálku **Jiří Košťýř**, zadní pak **Eja Kulovaný**. Ten prvý se dle "Zpráv z horší společnosti" při pobytu na své chalupě vyskytuje v místní hospodě - ale nejen jako host - nýbrž i za pípou! V té rubrice se **B. Horešovská** z *In-Garden* zmiňuje, že na svém území ve východní Praze uspořádali už 31 výstav kreseb **Pavla Kantorka**. Po jeho smrti získali od rodiny krabice plnou pokladů - údajně už mají vybráno na 300 črt a kreseb z let 1965-1968. Hodlají je asi zpeněžit prostřednictvím prodejních výstav jako dosud, a v katalogích. Jeden z nich má mít "originální" název "**Obrázky z krabice**". *) Někdy si člověk říká, zda dnešní marketingoví experti jsou opravdu tak neschopní vlastního nápadu, že dokáží jen klonovat už v prodeji jednou prokazatelně úspěšné "výrobky"...

*) Rozebraná kniha **Jana Boňka** o **Vladimíru Renčínovi** a jeho obrázcích se nazývá "**Krabice od bot Vladimíra Renčina**"

Nevolím ANO, Sorry jako!

Subjektivně vzato je jednou ze tří obsahově silných stránek měsíčníku Sorry Velká soutěž na str. 2. Tentokrát "o malé volby". "Hnutí agenta Bureše se prší třicetiprocentním mandátem, fažizující Japonec se třese na místo místopředsedy sněmovny, socani s komoušema konečně dostali na zadek, což je snad jediná pozitivní věc v rámci tohoto jinak obřího průseru. A co teď? Pokud vám stále ještě nedochází, co se to na nás řítí, tak po prostudování následujícího testu možná budete mít jasno..." Vybrali jsme z testu aspoň dvě první otázky:

Zkratka Okamurovy strany SPD ve skutečnosti znamená:

a) Svoboda a přímá demagogie - b) Sliby, populismus a diktatura - c) Shrábnu prachy, debílkové...

Na Babišově vítězství se hlavně podíleli:

a) obelhaní voliči - b) naivní voliči - c) odpadlíci od komoušů a socanů...

(Správné odpovědi spolu se žádostmi o politický azyl zasílejte na jakékoli zastupitelské úřady v místě vašeho bydliště)

Dobří BUMerang se vrací

Ale jelikož jsme především časopisem pro informování o tvorbě kresleného humoru, zde je i vtip z tohoto čísla Sorry. Je barevný - a pochází z časopisu **Bumerang!** Autorem je: **Peter Gossányi** (takže dvě periodika jednou kresbou!) Oběma redakcím děkujeme za zasílání jejich časopisů naší redakci. Víte asi, že **Sorry** není k dostání na Moravě ani v Bratislavě, **Bumerang** zase nenajdete v trafikách v Brně ani v Praze. Takže aspoň stručné upozornění na jejich obsah či pár fórů

v našem e-GAGu má pro několik set zájemců o tento žánr nepochybně jistý smysl. (r)

A ještě Eulenspiegel z Berlína...

A totéž platí o **Eulenspiegelu**, který se u nás rovněž neprodává, takže jej dostáváme od **Honzy Tomaschoffa** ze Západního Německa - i když jde o list ryze Východoněmecký. Vpravo jedna ukázka z obzvlášť tučného říjnového čísla 10 - obvyklých 66 stránek je rozšířeno na 98 díky "das Heft im Heft" = "Literatur Eule"...

Vpravo nápad "Umění proti velké vodě" - Kresba: Dominik Joswig

Vtip vedle pochází z dvoustrany plné (osmi) vtipů na téma extrémních forem počasí - povodně, vichřice, tornáda...

V **řádném** čísle jsme napočítali 4 celostránková díla (na str. 3 **Freimut Woessner**, uvnitř **Gerhard Glück**, obvyklý portrétní **Hopmann** a též komiks od **Hannese Richerta**) ale i jednu malbu přes celé dvě strany. Autor: **Guido Sieber**.

A ještě dvoustrana věnovaná hned 6 kresbám **Barbary Hennigerové**. Tady jsou aspoň 4!

Barbara Hennigerová (od roku 1968 publikuje v *Eulenspiegelu*) obdržela právě vážené ocenění: cenu zvanou „**e.o.Plauen-Preis**“ (pojmenováno podle pseudonymu německého humoristy **Ericha Ohsera** (1903-1944)).

Texty k jejím vtipům v češtině:

„**MANŽELSTVÍ PRO VŠECHNY**“: „**Ted' smíte nevěstu políbit!**“
 „**Chtěla bys vyzkoušet můj žlutý krém proti bolesti?**“
 „**Chůze na místě se taky počítá**“
 „**Wow! Tolik prázdného místa na tetování!**“

Další celá dvoustránka ve stejném čísle je věnovaná německým volbám a týká se velkého počtu nevoličů. V trojici vtipů které ilustrují text na dané téma je zastoupen barevný obrázek **Jana Tomaschoffa**; krom vtipu od známého **Lothara Otto** a zatím nám neznámého **Maria Larse**. *Humorfoto* zde zastupuje dvoustrana s titulkem „*Který zadek to je?*“ nad pěticí fotografií různých prdelek, k nimž hovoří pět osobností. Foto to je určitě, humor jsme nevypátrali.

Alba kresleného humoru z Německa

Abychom však nezůstali pouze u časopisů, dnes připojujeme také jejich větší sestřičky - knihy kreslených vtipů. V Eule jich nakladatelé inzerují dost. Tak třeba knihu **Deutschlantis** (že by se Německo ubíralo cestou bájně Atlantidy?) o formátu 15x21 cm. Na 68 stránkách je 58 vtipů autora jménem **Bernd Zeller** a stojí 16,- Euro. Vydalo ji Solibri v roce 2017.

Velkou porci v Německu už po léta nesmírně oblíbeného **Loriot** nabízí nakladatelství **Diogenes** (viz níže: 4 obálky vedle sebe a další

dvě dole vpravo!) **po 128 stranách za 12,- Euro**. Jsou to sbírky kreseb doprovázených texty na různá témata: vaření, bydlení, cestování, vánoce... ale třeba i „**Zpátky k přírodě!**“ V nabídce alb cartoons nemůže chybět známý nakladatel **Lappan** - vlevo: dárek k šedesátce; **pod tím** drsnější titulék slibuje malování **Smrtky**).

A **uprostřed** nové supervydání souborného díla Ericha Ohsera - **E. O. Plauen: „Die Werkausgabe“** (včetně slavného stripu „Otec a syn“); to vše za pouhých 49,90 - ovšem v Eurech.

Dvojník roku 2017

Pod titulkem „*Similarity in the 41st Italian LIE Championship cartoon contest / Italy 2017*“ se na webu objevila dvojice vtipných prací na stejné téma. Či spíše se stejným nápadem. Vlastně: s tímtež vtipem!

Originální fór: Na chleba s majlíkem

K pobavení je takové zjištění dobré, ale zjistit, která z prací vznikla dřív a která je jen chytře - jinou výtvarnou technikou - vytvořená kopie, to u takového objevu mělo být uvedeno. Dá se samozřejmě zjistit, která práce byla v soutěži oceněna, vyhlášena či zveřejněna jako první; tedy v Chorvatsku anebo v Itálii. Jenomže tím se nic nevyřeší. Protože důležitý je moment, kdo z obou autorů - zda známý Rumun **Mihaita Porumbita** (speciální cena) či neznámý Peršan **Mojtaba Heidarpanah** (1. cena) dokončil své dílo jako první. A kdo ho vlastně od koho okopíroval. Pravděpodobnost takové shody při vzniku vtipu na téma tesání „*plastiky chleba na podstavci*“, tedy porodu dvojčat dvou otců najednou je statisticky vyloučena. Jenže pozor...!

Je toto vůbec možné?!

Tato možnost - tedy vytvoření díla v jednom okamžiku - přece jenom v praxi existuje. A to v případě, kdy oba autoři uvidí takový obrázek v nějakém katalogu anebo třeba v časopise!

Pak je ovšem skutečně možné, že to oba autoři napadlo takřka současně! Ovšem s nepříliš příjemným zjištěním pro samotné karikaturisty - znamenalo by to, že...

...nápad ukradli oba! (?)

V tomto případě (**viz vpravo**) nic takového nemůžeme doložit. Ale z minulosti (jak víte z naší občasné rubriky „*Blíženci*“) takto prokazatelně *naklonovaných* dvojčat, trojčat i víceročat se již objevilo dost. Díky internetu však bývá originál brzy vystopován. (GAG)

Kresby:

Mihaita Porumbita (Rumunsko) a **Mojtaba Heidarpanah** (Irán)

Original Cartoon Idea from Porumbita Mihaita, Romania
Special Mention in the 12. International cartoon Zagreb, Croatia, 2017

1st place: "Gold Bugiardino",
Mojtaba Heidarpanah, Iran
the 41st Italian LIE Championship
cartoon contest / Italy 2017

Hned tři stránky věnoval černohumorný měsíčník *Sorry* autorovi černohumorných vtipů jménem **Siné**, vydavateli černohumorného magazínu *Siné Hebdo* (a dalších černohumorných plátek i knih. Dvě ze tří tiskových stránek tu vidíte, text jsme dodali i v čitelné podobě - viz níže...

I z opatrného výběru těch nejméně lechtivých kreseb Maurice Sineta (1928-2016), francouzského karikaturisty známého jako **Siné**, je zřejmé, že „*Cenu černého humoru*“ v roce 1952 obdržel ten pravý. Přestože byl v Paříži znám jako autor politické karikatury (protikapitalistické, antiklerikální, antimilitaristické...) do světa úspěšně pronikaly hlavně jeho vtipy na kripily, slepce, sebevrahy, mučení, souložení, de Gaulla, záchody či popravy. Prostě kresby, pro jejichž otištění by muselo *Sorry* na obálce namísto určení pro 15+ uvést 21+. A stejně by nezabránilo pohoršení. Vzbudit pohoršení bylo totiž zásadním cílem tvorby věčného revolucionáře.

Z českého hlediska měl Siné, vydavatel krátkodobých satirických časopisů „*Sinémassacre*“ či „*L'enragé*“ (Kupředu) a autor vtipů do „*Revolution*“ a řady levicových novin, vlastně smůlu. Jeho „velké“ chvíle ve studenty rozbouřené Paříži překrylo Pražské jaro 1968. A jeho nedávný skon (v 87 letech!) zase zastínil pařížské útoky muslimů. Zavilý anarchista se však uměl žít i docela obyčejnými vtipy. Na téma „*Kočky*“, „*Auta*“, „*Lexikon*“, „*Plakáty*“, či „*Příslaví*“ vydal roztomilé a úspěšné knížky. I když ani do těchto cyklů neopomněl zařadit nějakou tu sexykočku nebo nekorektní auták. Při pohledu na Siného životní dílo vynikne, že všechny ty hrozné kousky vyvádějí vlastně rozjásané až milé figurky. Jaký to rozdíl proti zle se šklebícím válečným štváčům z produkce ruských Kukryniksy a spol.!

Náš člověk: **Siné**

I z opatrného výběru těch nejméně lechtivých kreseb Maurice Sineta (1928-2016), francouzského karikaturisty známého jako **Siné**, je zřejmé, že „*Cenu černého humoru*“ v roce 1952 obdržel ten pravý. Přestože byl v Paříži znám jako autor politické karikatury (protikapitalistické, antiklerikální, antimilitaristické...) do světa úspěšně pronikaly hlavně jeho vtipy na kripily, slepce, sebevrahy, mučení, souložení, de Gaulla, záchody či popravy. Prostě kresby, pro jejichž otištění by muselo *Sorry* na obálce namísto určení pro 15+ uvést 21+. A stejně by nezabránilo pohoršení. Vzbudit pohoršení bylo totiž zásadním cílem tvorby věčného revolucionáře.

Z českého hlediska měl Siné, vydavatel krátkodobých satirických časopisů „*Sinémassacre*“ či „*L'enragé*“ (Kupředu) a autor vtipů do „*Revolution*“ a řady levicových novin, vlastně smůlu. Jeho „velké“ chvíle ve studenty rozbouřené Paříži překrylo Pražské jaro 1968. A jeho nedávný skon (v 87 letech!) zase zastínil pařížské útoky muslimů. Zavilý anarchista se však uměl žít i docela obyčejnými vtipy. Na téma „*Kočky*“, „*Auta*“, „*Lexikon*“, „*Plakáty*“, či „*Příslaví*“ vydal roztomilé a úspěšné knížky. I když ani do těchto cyklů neopomněl zařadit nějakou tu sexykočku nebo nekorektní auták. Při pohledu na Siného životní dílo vynikne, že všechny ty hrozné kousky vyvádějí vlastně rozjásané až milé figurky. Jaký to rozdíl proti zle se šklebícím válečným štváčům z produkce ruských Kukryniksy a spol.!

Kresby jsme vybírali především z výběru „*Kreuzzug der Liebenswürdigkeiten*“ vydaného v němčině (celkem pětkrát!) u Bertelsmanna. (ih)

Kresby: **Siné** (Francie)

Vidíte výběr materiálů ze ZPRÁV ČUKu č. 9/03-16/03 a č. 1/04 – 16/04. Tak jako ostatní T-GEKY v té době byl připraven, vytištěn a rozeslán poštou na náklady spolku v únoru 2004 všem členům, kteří z různých důvodů nepřijímali tehdejších Zprávy ČUKu a e-Geky)

Slavný ilustrátor se oženil s Danielou, která mu vyzvedává dopisy

Neprakta (79) si vzal mladici (41)

Praha – Jiří Winter-Neprakta (79) do toho praštil! Za manželku pojal o téměř čtyřicet let mladší Danielu Pavlatovou (41). „A proč ne? Věkový rozdíl nehraje roli. Poznal jsem ji kdysi tady u mě. Znáám ji už třicet let!“ řekl včera Blesku Neprakta. Kromě sbírky lebek vlastní kreslíř i luxusní vilu, jejíž hodnotu odhadují odborníci na více než 20 milionů korun. A to vše by mohla mladá manželka dědit!

Nepraktova manželka je zemědělská inženýrka a pracuje v oblasti zahradnictví, má dvě děti Martina (10) a Petru (14) a včera v době našeho rozhovoru připravovala manželovi oběd. „Daniela říká, že si vzala Nepraktu proto, aby mu mohla vyzvedávat dopisy. Tak nevím, zda to byl vtip, nebo ne,“ prozradil nám jeden Danielin známý. Podle něho však Daniela nebydlí u Neprakty „trvale“. Děti se prý bojí jeho sbírky lebek, které jsou malířovou dávnou sběratelskou vášní. Maminka se o jejich péči dělí pravidelně s otcem, takže když je má u sebe, bydlí s nimi ve svém bytě. „Bydlí se mnou střídavě, to ano. Teď je momentálně ale u mě a děti jsou ve škole. Ale že by se něčeho bály, o tom nevím,“ oponuje Neprakta, kreslíř proslulých vtipů.

Mistr momentálně ani nevychází ven. „Může za to artróza, takže jsme se s manželkou zatím ani nikam nevypravili. Špatně se pohybují, dělá se mi špatně, ale s malováním ještě nekončím. Je to moje obrovská radost. Zakázek mám zatím pořád víc, než bych stačil. Celkově můžu říct, že se mi daří tak tak...“

Dalibor Mácha, Blesk, 20. 1. 2004 – str.14

Tento text reprodukuje jako autentický, byť typicky bulvární - objevili jsme ho náhodou při hledání jiných podkladů pro letošní ročník e-GAGu. Při té příležitosti jsme našli i další, často velmi zajímavé informace, názory, ankety, polemiky a především události z doby ne zase tak vzdálené. Vždyť třináct let není až tak dávno... Nebo je?

Uvažujeme proto o probírce prvních ročníků **e-Zpráv**, později **e-Geků** a od ročníku 2005 už **e-GAGů** a z toho vyplývající možnost nové rubriky **“Z dávných časů”**. Zřízené pro vybrané, z dnešního pohledu možná unikátní články a obrázky publikované v tehdejších ročnících...

A tady je druhý příklad ze stejného zdroje. Je zajímavé zjišťovat, jak a kudy pádil vývoj. V Evropě, v ČUKu, v GEKu, v e-mailu, na internetu, facebooku, v mobilech či smartphonech...

Konec legrace: Unie bude dvourychlostní!

Už nám to postupně začíná docházet. **Nejen Unie Evropská** (po zmaru ústavy), **ale i Unie Česká, karikaturistická**, spěje k nezvratnému faktu: **bude nadále dvourychlostní!**

Žádné dělení na muže či ženy, profesionály či amatéry, mladé a staré nebo pracující a důchodce – dělícím prvkem je dnes způsob anebo možnost komunikace. Rychlého a vzájemného předávání informací, myšlenek.

Od jisté chvíle nemůže pan učitel ve třídě přizpůsobovat svou výuku nejpomalejšímu ve třídě. Už kvůli tomu, že by tím strádali ti rychlejší. Aby to ovšem zase neodnášeli ti vzadu, musí se věnovat oběma skupinám. A tak i ČUK. Pevné jádro, integrované e-mailem, bude postupně na sebe nabalovat ty, kteří se rozhodnou, že jim stojí za to, do této komunikace investovat, zapojit se. Z toho se automaticky souká návrh řešení. Dnešní tři desítky „e-mailizovaných“, kteří o Zprávy ČUK (informace a diskusi) mají zájem, se časem rozšíří o ty, kteří sice internet mají, ale o styk zájem neprojeví (třeba jim někdo ukáže, oč přicházejí?). Ti všichni nebudou cítit potřebu kamenného GEKu X-krát za rok. GEK budeme proto vydávat pro volnější okruh členů a posílat jim ho tištěný. Jeho obsah bude tvořit pečlivě redigovaný výběr nadčasových příspěvků ze Zpráv za poslední měsíc či dva, který dodám Kobrovi na klíč.

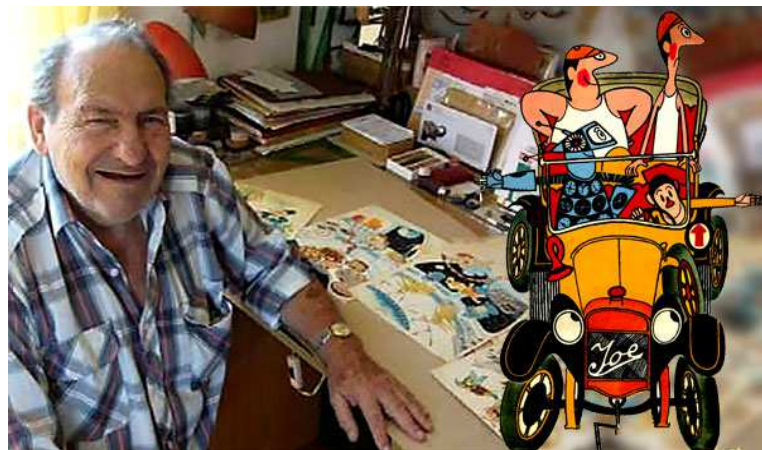
Do diskuse ještě je třeba hodit myšlenku přelít cosi z toho na naše stránky na webu, aby si kdo-koliv z členů bez e-mailu mohl z kdekjaké internetové kavárny /či budky/ ověřit, co je nového. Problém bude v tom, že by totéž pak mohl dělat úplně každý (nejen člen ČUKu). A my bychom financovali z naší kasy i službu karikaturistům mimo unii. (Ivan Hanousek)

Pokud jen dáte na doporučení či přihraný link od důvěryhodného kolegy, avšak jinak se pro spoustu vlastní práce nemáte čas věnovat probíráním všemožných internetových stránek, může se vám přihodit, že za objev můžete považovat i šestnáct let starý web. Ten, na který jsem narazil díky *Honzovi K.* se nazývá **Čítárny**. A konkrétní článek, o němž tu píšete, má docela dlouhý, zato velmi výstižný název:

JAROSLAV MALÁK. POPULÁRNÍ ILUSTRÁTOR DĚTSKÝCH KNIH A KARIKATURISTA

Právě to, že Jaroslav Malák byl také karikaturista (původně **především** karikaturista) jsem si text *Ivo*

Fencla rád přečetl a obrázky prohlédl. A teď tu z nich pro Gag krátce cituji, resp. reprodukuji...

Grafik, karikaturista, komiksový tvůrce a ilustrátor Jaroslav Malák zůstává pro další generace autorem spousty kreslených vtipů a „otcem“ Oldy a Poldy, tří prasátek jménem Kvído, Centík a Funík.

V seriálech se ta tři prasátka často dostávala do křížku s divočkem Hubertem, ale Malák vytvořil i komiks Břetislav a Jitka anebo vtáhl do života dva klokánky Kloka a

Kločka. Etabloval se i relativně nekonečnou ságou pro **Čtyřlístek „Olda a Polda“**, která dosáhla **81 dílů** (1974-1994) a již najdete podchycenou na této adrese.

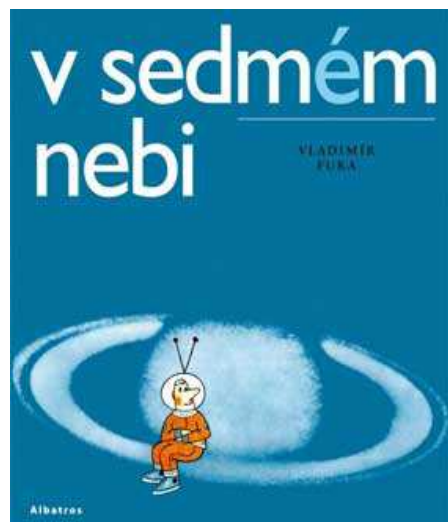
Malák tu sice čerpal z reality, jedná se však o seriál fantaskního charakteru, ve kterém titulní trpaslík Polda zkrátka a dobře umí čarovat, čímž chlupáci Oldovi opakovaně pomáhá. To vše pak střídavě vymýšleli scenáristé *Petr Chvojka* a *Stanislav Havelka* - a ještě dnes čtenáři vzpomínají na onu „sadu“ magických formulí a zaříkávaadel, které znalec problematiky *Pavel Chrz* zpracoval před několika lety.

Olda a Polda jsou každopádně vůbec nejdelší seriál **ze Čtyřlístků** hned po příbězích jeho titulních hrdinů a sice dosud nikdy nevyšli souborně, jisté výseky však ano, a vynořily se dokonce v řadě publikací.

Úplně prvá se jmenovala *Polda a Olda na cestách* a doplnila kdysi edici *Ilustrované sešity* (sv. 119). Nato hrdiny po další trošce recykloval svazeček **Čtyřlístek a jeho přátelé** (1/94), v němž si mohly děti znovu přečíst pět příběhů. Čtyři zase Mistr nechal tzv. **Eldorádu kreslených příběhů** (2001), ale teprve **Dobrodružství Oldy a Poldy** (2007) je prvním vázaným vydáním.

Více o Malákovi a jeho komiksech či ilustracích pro děti najdete právě na:

<https://citarny.cz/index.php/knihy-lide/autori-a-knihy/ilustratori-a-knihy/4177-malak-ilustrator-karikaturista>

Oč tu tedy jde? Není vám trochu divné, že zde není řeč o karikaturistovi, ale spíš ilustrátorovi dětských knížek? Má to svůj důvod, který je dnes jen těžko vysvětlitelný bez historického exkurzu. Stručně řečeno: **když dobrý satirický kreslíř nemůže** (nesmí) dělat to, co umí a co ho nejvíc baví, **přesedlá do oblasti** méně „výbušné“ - a tou bylo (díky solidním knižním redaktorům v solidních vydavatelských domech) právě ilustrování a **kreslení pro děti**. Proto byla tato oáza výtvarné kultury 70. a 80. let uprostřed písečných dun tak svěží a její produkt tak chutný - a zůstal pitelný dodnes. Dětem, rodičům - i teď už předospělým staříkům. Nebyl to jen *Malák*, nedávno jsme tu vzpomínali na *Borna*, ale byl tu přece i *Jelínek*.

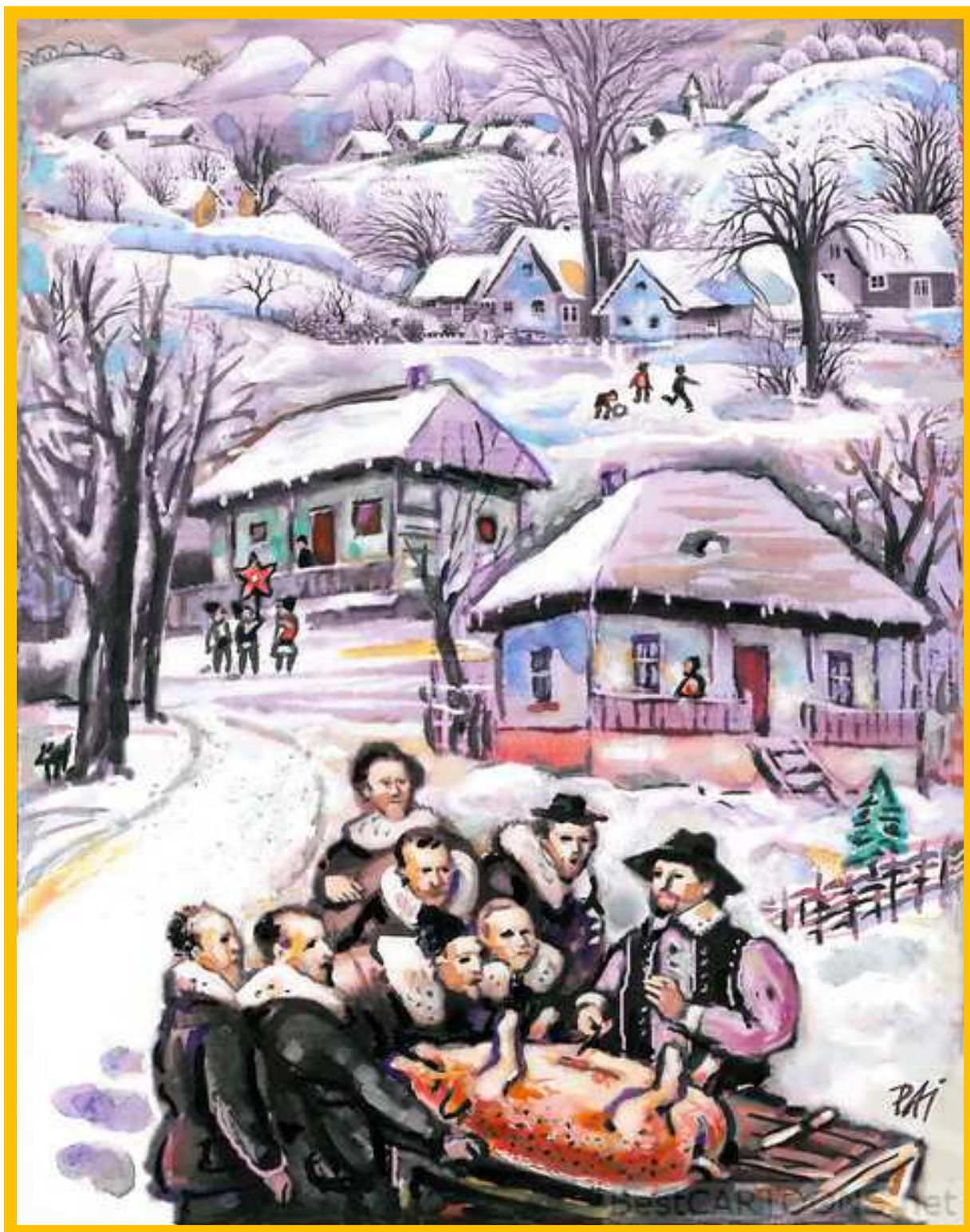
Ostrý cynik *Jiránek* anebo pánové jmen *Renčín* a *Kalousek* učinili právě z tohoto žánru **výkladní skříň českého knižního kumštu**. A spolu s *Hlavatým*, *Šalamounem* a také *Fukou*

(viz!) přinášeli do české dětské knihy onen nezanedbatelný prvek - humor. (ih)

Mistři pláten / Tentokrát Rembrandtova "Operace"

Koneckonců... zima už je přece za dveřmi. I proto nám ten **ladovský** ráz rumunské vesničky může být blízký. **Julius Pena-Pai**, který pojal svou variaci na slovnou malbu zvanou **"Hodina anatomie doktora Tulpa"** z roku 1632 od **Rembrandta van Rijen** také **ladí** s tradicí domácích zabíjaček na českomoravském venkově. Letos jich na Zlínsku brzy přibude... Dílo je zároveň míněno jako pohlednice pro využití na konci či začátku kalendářního roku. Takže bílé Vánoce a sytý Nový rok, přátelé kreslených vtipů! (r.)

Kresba: **Julian Pena-Pai** (Rumunsko)

Na *idnes* z Vysočiny se objevil rozhovor s kreslířem-portrétistou z Moravských Budějovic **Miroslavem Vomáčkou**, rodákem z *Deštného* v Orlických horách. **Vybíráme z něho:**

Kreslíř a grafik Miroslav Vomáčka z Moravských Budějovic se už čtrnáct let věnuje perokresbě. Narodil se 6. března 1967, vyučil se soustružníkem a od revoluce se žíví prací ve vlastním grafickém ateliéru. V poslední době třeba vytvořil námět pro nové vlaky ČD Regio Spider. Ve volném čase nejradši kreslí, dnes má na kontě přes šestnáct set kreseb a pokračuje dál.

Odmalička vás bavilo kreslení; proč jste tedy nevystudoval uměleckou školu?

Nevystudoval jsem ji, protože táta "zlobil" u soudruhů. Ačkoliv jsem měl vyznamenání, vyučil jsem se soustružníkem. Po revoluci jsem se chtěl žít výtvarným uměním, přál jsem si malovat ve vlastním ateliéru, ale zjistil jsem, že uplatnit se na tomto poli je pro neznámého tvůrce hodně složité. Založil jsem si tedy firmu, uživím rodinu, dám práci zaměstnancům a kreslení mi zůstalo pro radost. Při kreslení se tak nemusím přizpůsobovat trhu. Nemusím kreslit trpaslíky, když frčí trpaslíci. A barevné obrazy, když mě baví perokresby.

Vaše činnost je barvitá, kde všude se s ní mohou lidé setkat?

Lidé mě vlastně potkávají už od narození, když maluji pozvánky na vítání občánků. Později jim dělám svatební oznámení, pak i pozvánky na větší jubilea. No a, to už je taková smutnější záležitost, spolupracuji i s pohřební službou. Lidé se ale se mnou "setkají", i když si koupí třeba jen karty nebo pexeso.

Co konkrétně připravujete nyní?

Například grafiku pro jednu pražskou "reklamku". Jde o cyklus kreseb autoveteránů a slavných českých osobností, které v nich závodily. Před několika dny jsem například odevzdával Elišku Junkovou s její Bugatti 35B.

Co když se vám do nějakého projektu nechce?

Jsou samozřejmě i témata, která mi nesedí, a tak se k jejich tvorbě prostě nenechám nutit. To máte, jako kdybyste po rockerovi chtěli, aby vám zazpíval s dechovkou. Dva roky jsem na vojně "bojoval" s velitelem roty, který chtěl, ať namaluji, jak pochoduje se šavlí, já ale vojáky z povolání nekreslím. Momentálně mě zase někdo dost často žádá o téma pro tetování, to je pro mě zatím tabu.

To je vaše pracovní kariéra, co vaše kreslení pro radost?

Odjakživa jsem si kreslil, ale nikdy jsem nechtěl do umělecké školy. Protože jsem nic nestudoval, občas stále narážím na to, že existuje řada technik, které neumím. V roce 1999 vydával můj soused dětskou knihu Kačenka z Orlických hor a požádal mě, abych ji doplnil perokresbami. Předtím jsem je nikdy nedělal, ale od té doby jsou moje nejoblíbenější.

Reagujete na politické dění; co jste třeba ztvárnil?

Nakreslil jsem například období, kdy padala Nečasova vláda. Je tam zaznamenaný blanický rytíř i český lev. Kdo se na ně spoléhal, ten měl smůlu, protože měli virózu. Udělal jsem i **Davida Ratha v okovech s velikonočním vajíčkem (viz obr.!),** protože se tehdy předpokládalo, že bude ve vazbě do Velikonoc. Měl jsem ho asi spíše nakreslit s vánočním stroměčkem...

Kdy vlastně kreslíte?

V práci bývám tak do sedmi hodin, večer pak přijdu domů a od osmi zhruba do půlnoci si kreslím.

A co kreslíte rád?

Vlastně ani nevím. Nejdůležitější je pro mě ten krásně strávený večer. Když jsem hotový, tak už se zase

těším na něco nového. Jednu kresbu zvládnou zhruba za čtyři hodiny, například pro sokolské *šibřinky* ale kreslím větší věci, ty pak zaberou mnohem více času. Jde o přibližně 15 až 20 dvoumetrových kreseb, které doplňují téma. Dělal jsem už třeba *Cestu do pravěku* nebo *Objevení Ameriky*. Šibřinky bývají na počátku března a kreslit na ně začínám někdy o Vánocích.

Vystavujete kromě sokolských Šibřinek i jinde?

V současné době už ne. Nedávno jsem měl vystavovat v Brně, mé kresby aut by visely vedle těch, které vytvořil *Václav Zapadlák*. To mě hodně potěšilo. Dnes si mohou zájemci prohlédnout mou práci na webu, kde mám přes 1 600 obrazů. Někdy navštíví můj server i patnáct set lidí za týden.

Autor: **Kateřina Černohorská** / MfDNES

Celý rozhovorj: http://zpravy.idnes.cz/rozhovor-s-kreslirem-miroslavem-vomackou-fi9-/domaci.aspx?c=A130829_1970554_jihlava-zpravy_mv

Fotoarchív - Rozloučení s Vladimírem Renčínem v Hradci Králové...

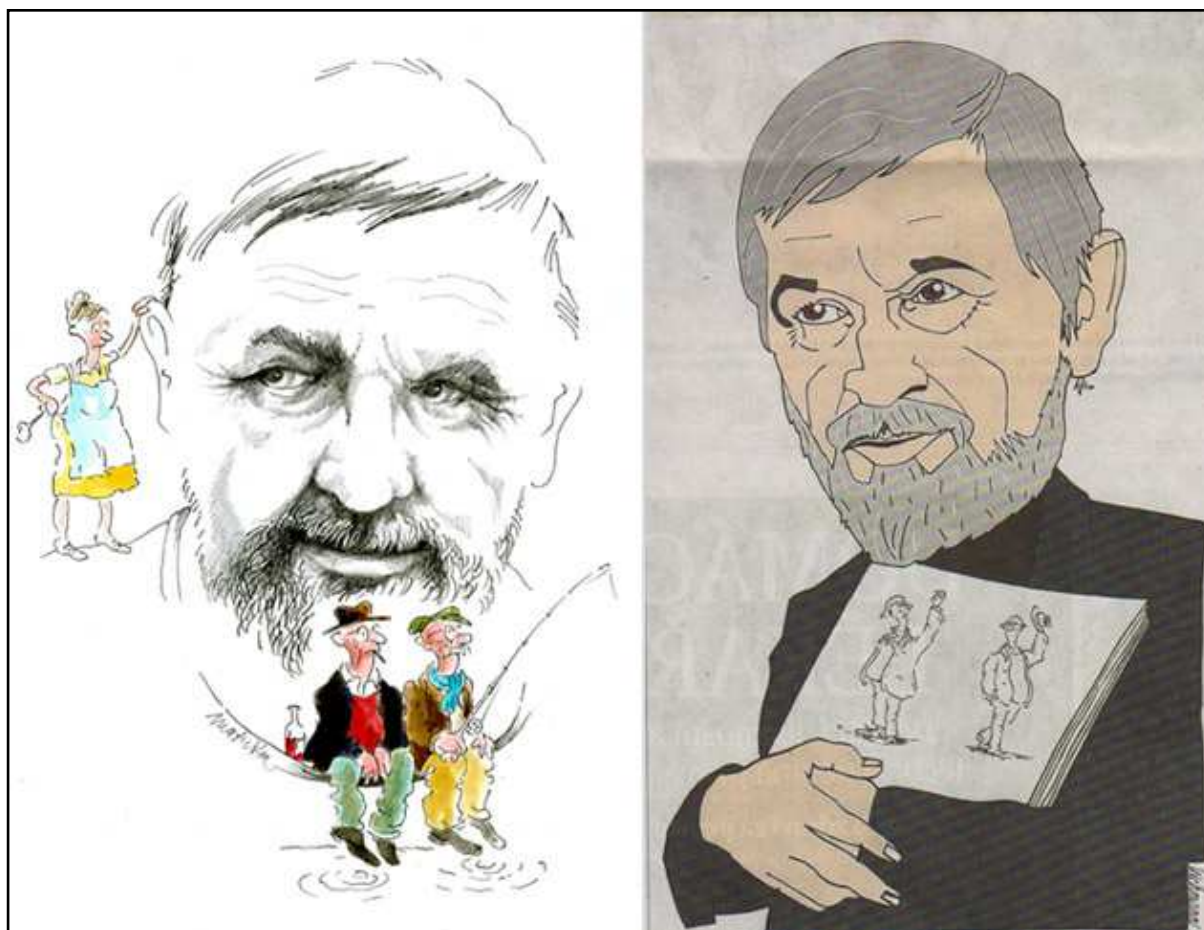

Snímky: archiv

Velká výstava Vladimíra Renčina se chystá v Praze!

Na svátek Mikuláše (*Mikulášovy patálie*) a také v den nedožitých 76. narozenin mistra kresleného humoru (* 6. 12. 1941) bude ve Smečkách (*Galerie Pražské plynárenské*) vernisáž výstavy kreseb (vybraných vtípů) z celoživotní tvorby nejoblíbenějšího českého karikaturisty moderní doby (*Vladimíra Renčina*). Od jeho pohřbu (*viz snímky výše*) uplynulo málo času, ale nelekejte se, vernisáž, ani vlastní výstava (pro veřejnost od 7. 12. 2017) nebude žádným uvzdychaným memoriálem. Naopak - přinese i tentokrát to, co nám Vladimír nosil denně po celý život. A protože tu bude s námi přes Vánoce, Silvestra, ba i přes půlku ledna, hodil by se k výstavě slogan "*Humor, který hřeje*" - vyzývají její kurátoři *Jiří Hruboš* a *Ivan Hanousek* - těšte se!

Vladimír očima kolegů

Již v minulém čísle GAGu jsme přinesli dvě kresby, na nichž naši karikaturisté reagovali na skon **Vladimíra Renčina** vytvořením jeho podobizny. Jak jeho královéhradecký vrstevník **Lubomír Lichý**, také mladší kreslíř **Miroslav Vomáčka** to učinili nikoliv karikaturou, ale - portrétní - víceméně realistickou - kresbou Renčínovy tváře. Tyto dva dnešní portréty od **Pavla Matušky** (vlevo) i **Václava Teichmanna** (pro MfD) jsou věrné - byť každá jinak - ale oba autoři se o potřebné "zlegračnění" umělcovy podobizny přičinili stejným způsobem - zapojením, tedy do portrétu zapuštěných figurek proslulých z jeho vtipů. Většinou publika totiž tvář tvůrce, který je přes půl století bavit, zůstala utajena - v souladu s introvertní povahou umělce. Je tomu tak - Dlabáček potlačuje Renčina. Můžeme si jen domýšlet, že tak jako jiní významní umělci, by byl i Vladimír rád, že jeho tvorba přežívá svého smrtelného stvořitele.

Urban kreslil pro Komárkovu satiru

Původně naše polužačka od novinářského stolu studentské hospody *Na ovocném trhu* (Praha 1 - Staré město) **Nela Smetanová** se časem vyvinula v kvalitní redaktorku a dnes píše pro kulturní rubriku MfDNES pod jménem **Alena Slezáková**. Zachovala si smysl pro humor, což je (pozor: nekorektní tvrzení!) u žen vzácné a proto zvlášť ceněné. I proto asi na předvolebních stránkách i-MfDNESu vyšla její recenze právě vydané knihy někdejšího šéfkomentátora deníku *Martina Komárka*, donedávna poslance ANO. Podstatným sdělením je pro GAG to, že k ilustrování svého satirického díla si vybral autora, jehož typ humoru k někdejšímu psaní Komárka moc nesedí. Pokud ovšem se autor knihy "nezbáznil" - vždyť víme i z vlastní zkušenosti, že jeho IQ a orientace v českém světě karikatury jsou slušně vysoké. Naopak ne vždy odpovídající úroveň ilustrací si všimla i autorka recenze, která mj. píše:

Nyní, když se Komárkova „mise“, a tudíž politická kariéra přinejmenším prozatím, jak se zdá, chýlí k závěru, vrátil se k tomu, co mu vždycky šlo, to jest k psaní. A předkládá svým bývalým voličům, spolustraníkům, koaličním partnerům, parlamentní opozici a potažmo celému národu svou přírodovědnou analýzu. Většinou vtipnou, místy šílenou a občas koledující si o pár facek (možná nejen od poslanců). (...) Nelze popřít, že se nad Nebezpečným stádem čtenář

dost baví a zasměje se i Urbanovým kresbám – až na několik zbytečně vulgárních. A je docela pochopitelné, že člověku se smyslem pro humor, což Martin Komárek je, nabízí politika mnohé zážitky, díky nimž je těžké nepsat satiru. Přesto jedna zlomyslná otázka zůstává: investoval by autor svůj čas a literární schopnosti právě do téhle knihy, kdyby se mu naskytl šance objevit se v nadcházejících volbách na nějaké kandidátce? Těžká odpověď.

(as)

Knihu **Martina Komárka** "Nebezpečné stádo aneb poslanec český a jiné retardované druhy", s ilustracemi **Petra Urbana** vydává nakladatelství Práh.

Zdroj: https://kultura.zpravy.idnes.cz/n-ebezpecne-stado-aneb-poslanec-cesky-a-jine-retardovane-duhy-komarek-recenze-1s0-/literatura.aspx?c=A170908_121122_literatura_ts

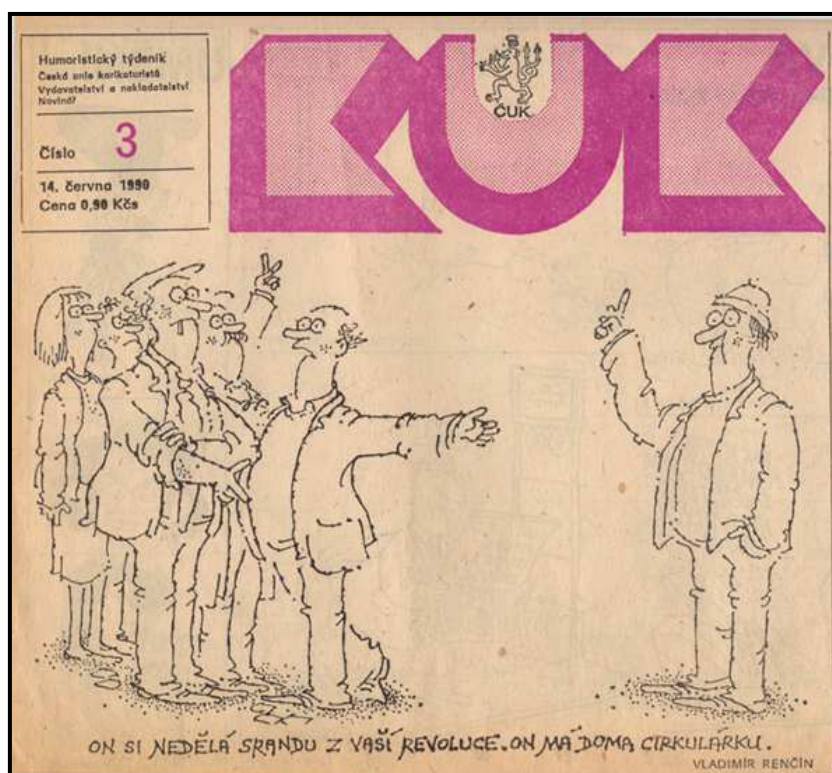
Jaroslav Weigel s bustou Járy

K 50. výročí uvedení první cimrmanovské hry **Akt** představili divadelníci s Českou poštou novou Cimrmanovskou známku.

Jaroslav Weigel se synem **Michalem** stáli už za vznikem první známky a s Českou poštou už před 3 lety představili takzvanou kruhovou známku, Cimrmanův vynález. Na snímku z MfDNESu z 18. 10. 2017 je vlevo **Martin Elkán** z České pošty a **vpravo Jaroslav Weigel**,

tvůrce známky a zasloužilá postava žánru kresleného humoru z 60. let.

V současné době jde v osobě **Weigela** také o jednoho z posledních mohykánů, který pamatuje **první kreslený vtíp Vladimíra Renčina v Mladém světě** - kresby na zadní stranu týdeníku vybíral právě on... (red.)

Z redakčního památníčku

Nejen obálka 1. čísla měsíčníku "ŠKRT" vydávaného Českou unií karikaturistů ve vydavatelství Novinář od ledna 1990, ale také 1. stránka mladšího týdeníku **KUK** byla hned v prvním měsíci vycházení věnována vtípům **Vladimíra Renčina**.

KUK číslo 3 ze 14. června 1990 (stál proto 90 haléřů) krom velkého Renčina přes 4 sloupce na první straně potěšil čtenáře také vtípy Michala Hrdého, Jana Vyčítala, Pavla Matušky a Dušana Pálky. A "čtenáře **KUKu** srdečně zdraví **Pavel Kantorek**", stálo hned vedle rukopisem autora. (r)

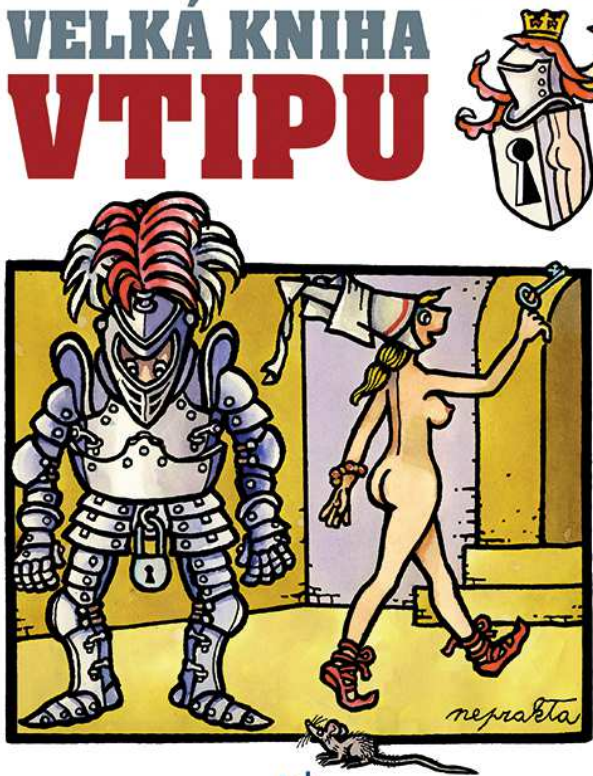

Pavel Kantorek - Výstava z krabice...

... každá věc má svůj příběh.
I krabice.

Vernisáž výstavy
22. listopadu 2017 od 19,00 hodin
www.ingarden.cz

JIŘÍ WINTER-NEPRAKTA
VELKÁ KNIHA
VTIPU

Na uvedené [www-adrese](http://www.ingarden.cz) najdete více o připravované výstavě v "příjemném" listopadovém větru a o plánované těžbě z pozůstalosti našeho kolegy karikaturisty *Pavla Kantorka*... Více k tomu píšeme v naší rubrice "Časopisy" v odstavci věnovaném týdeníku *Sorry*. Ale co, krabice jako krabice - hlavně aby se i z této narodila kvalitní publikace...

Jiří Winter-Neprakta: Velká kniha vtipu

Velká kniha vtipu přináší průřez tvorbou kreslíře, karikaturisty, ilustrátora a humoristy *Jiřího Wintera-Neprakta*, který se proslavil svým svérázným humorem, a jeho vtipy nechyběly v žádném z čísel *Dikobrazu*. *Jiří Winter-Neprakta* je považován za krále českého výtvarného humoru. Obliba jeho vtipů je v tom, že dokázal vytěžit z jednoduchého námětu vždycky nějakou absurditu. Kritici dodnes oceňují, že nikdy nekarikoval "prohnilé kapitalisty", byť za to byl v době normalizace dvojnásobný honorář. Témata jeho vtipů jdou od historie přes sex, zvířata až po strašidla. Vtipy *Jiřího Wintera-Neprakta* se staly jedním ze symbolů kresleného humoru (a možná i vtipů, jakožto druhu humoru vůbec) Stojí za to si připomenout průřez jeho tvorbou. Tak-

to souborné dílo nebylo dosud nikdy vydáno. Vybrané vtipy určitě potěší všechny milovníky dobrého českého humoru.

Anonce nakladatele a fakta ke svazku:

Datum vydání: 13. 10. 2017 - GRADA;

ISBN: 978-80-271-0447-5; Formát / 216x276; 256 stran; Cena 399 Kč

<https://www.grada.cz/velka-kniha-vtipu-jiiri-winter-neprakta-9578>

Vladimír Renčín

Když stačí zmínit jméno a není třeba víc dodávat, jde obvykle o známého herce nebo zpěváka. U jména současného výtvarníka to však bez bližšího představení snad ani nejde. Pokud však zveme na výstavu *Vladimíra Renčina*, jsou všechna další slova zbytečná. Jeho jméno, a tedy i dílo, zná v této zemi každý. Za více než půl století tvorby se s kreslenými vtipy od *Renčina* musel potkat kde kdo. Stačí jen zhlédnout obrázek a na tváři diváka se objeví úsměv. Nyní se s koncem roku může usmívat celá Praha. S širokým výběrem originálních kreseb a dalších kousků z ateliéru *Vladimíra Renčina* se můžete potěšit v Galerii *Smečky* v Praze. I děti se pobaví u jeho večerníčků, které výstava nabízí. Přes dvě stě kreseb tu čeká na smích návštěvníků **od 7. prosince 2017 až do 10. února 2018.**

“Ráda bych byla klid’as, ale bohužel...,”

...říká **Lucie Seifertová**. Osmáctyřicetiletá autorka kreslených *Dějin udatného českého národa* odpovídala Tomáši Poláčkovi v Magazínu MfDNESu z Prahy, kde žije, ale právě má hlavu i ruku plnou slezské Opavy, kde křtila svou novinku - 3D. Jako matka dvou malých synů (má je s manželem zvaným *Pancho*) se věnuje i práci ve vlastním nakladatelství - a pro Magazín už často kreslí **vtipné ilustrace** (které občas přetiskujeme pro čtenáře e-GAGu).

Hranice černého vtipování na netu...

Rovněž v Magazínu MfDNES se v rámci článku o diskusích internetových blogerů a následných reakcích na Facebooku objevila retrodiskuse **Kolář - Rejžek**. Večer 3. 12. 2014 se Kolář bavil s kolegy v hospodě a přišla řeč i na Rejžka, který před pár dny psal o právě zemřelém Petru Hapkovi jako o přeceněném kýčaři. Piva přibývala a s nimi i další historky o Janu Rejžkovi. Pak někdo nadnesl, co asi tak budou lidi říkat o Rejžkovi, až také umře. “Napadlo nás, že bychom to mohli zkusit. Vyřukal jsem na Facebook krátkou zprávu: *Prý zemřel normalizační kritik Jan Rejžek, ten starý kýčař*”.

Zprávu převzali i jiní. “Rejžek nám v celé věci pomohl úplně nejvíc,” míní dnes Kolář. A ten ráno začal na Twitteru vypouštět věty typu: “*Tak pojedem na úrovni Petra Koláře a Tomáše Baldýnského. Šířme, že jim chcípaly na rakovinu matky, které celý život šlapaly Perlovku. Uahhá!*” Kolář soudí, že díky této reakci se zpráva rozšířila a nemrtvý kritik se stal nesmrtelným. Slávista Rejžek se o celé věci nechce bavit: “*Je to blbeček a navíc spart’an, čímž se všechno vysvětluje.*”

(Vybráno z textu **Jana Malindy** v MfDNESu č. 37 - 2017)

Václav Johanus vystavuje kreslené vtipy kolegů u Hroznu

Trefnost kresleného humoru je odzbrojující - zní titulěk článku v jihočeském Právu.

Českoobudějovická *Galerie Hrozen* připravila výstavu **Český kreslený humor od 60. let po současnost**. Reprezentativní výběr toho nejlepšího, co v této oblasti vzniklo, lze vidět do 10. listopadu. Díla představených kreslířů provázela několik generací lidí.

Prezentovanou tvorbu lze rozdělit na dvě skupiny. V jedné jsou tvůrci, jejichž humor se opírá o vtipný text, ve druhé autoři, kteří slova nepotřebují a sázejí na transparentnost výtvarného vyjádření. **Vladimír Renčín, Dušan Pálka a Vladimír Jiránek** pracují v dřívější většině s černou linií na bílém podkladě. Kompozice je vždy jednoduchá a na první pohled jasná. To proto, aby divák na obrázku nehledal nějaký skrytý smysl a mohl se okamžitě soustředit na text pod ním.

U dalších výtvarníků je hledání humorných situací už složitější. Černobílé či barevné obrázky mnohde skrývají jinotaje. **Jan Hrubý** vytváří práce podobné grafickým listům nebo ex libris a humorné prvky ukrývá do detailů. Podobně jako **Václav Johanus**, který si vytváří vlastní svět a teprve v něm modeluje komické situace. Vtip **Stanislava Holého** je naproti tomu postaven na groteskním gagu a absurdním momentu.

Vtip s nadstavbou

Na ten sází i **Miroslav Barták**, ale vždy v něm vypichuje výraznou a do očí bijící nadsázku. U **Jiřího Slívy** zase vtipy fungují jako reklamní letáky či plakáty. Stejně jako v nich musí být pointa jasná hned v prvním plánu.

Autory spojuje schopnost vymyslet komickou situaci, která má přesahující a tím pádem také nadčasový charakter. Jako příklad lze použít vtip Miroslava Bartáka. Jeho podstatou je komiksový pseudodialog obyčejného člověka s moderním médiem, který v tomto případě představuje televizní vysílání. Na obrazovce plazmové televize je totiž jakýsi anonymní politik, který mluví za pulťkem s mikrofony. Muž procházející pokojem má pouze otočenou hlavu k němu a z úst mu jde komiksová bublina. Pointa se skrývá v jejím vnitřku, protože jsou tam dvě půlky vyšpulené lidské zadnice.

Stručné a jasné, není k tomu co dodat. Navíc jde o stále platící sdělení, kterému rozumí lidé napříč politickým spektrem i v různých zeměpisných polohách.

Člověk se musí u většiny děl nejen pousmát, ale zároveň také zamyslet. Protože dobrý vtip vždy disponuje nějakou nadstavbou.

Jan Šída, Právo

Kalendáře 2018 finišují, útočí i ty plně vtipů

Už je to tady, chtělo by se říci či napsat. Ale nebyla by to pravda. Na kalendářích na příští rok se totiž začíná pracovat už v lednu, koncem jara už musejí jít do tisku a kdo je v září nemá na pultech, jako by neexistoval. Nikdo neví proč, ale je to tak. Takže když se nyní vypravíte pro kalendář, budete se na jejich pultu přebírat dlouho. Pokud ovšem nebudete mít za cíl kalendář veselý a plný kreseb. Obvykle jsou k máni NOS, Urban, Neprakta... Dnes tu představíme jeden z nejžádanějších typů, týdenní a stolní. Kdo se jen trochu vyzná v kreslících vtipů pozná, že o kresby se postaral **Míla Martenek**. A kdo se s každoročním rituálem kolem kalendářů nesetkává prvně, ví, že jde o projekt páru karikaturista a libretista - tím je v tomto případě obvykle **Vratislav Ebr**; knihkupec, ale i tvůrce nejrůznějších textů, sběratel citátů, vtipů a tak vůbec. GAG spíše zajímají obrázky, ale nemůžeme smlčet, že vyváženost obou prvků je zřejmá a úroveň této společné práce je viditelná a kvalitní. Kromě titulní strany jsme vybrali čtyři z 53 obrázků.

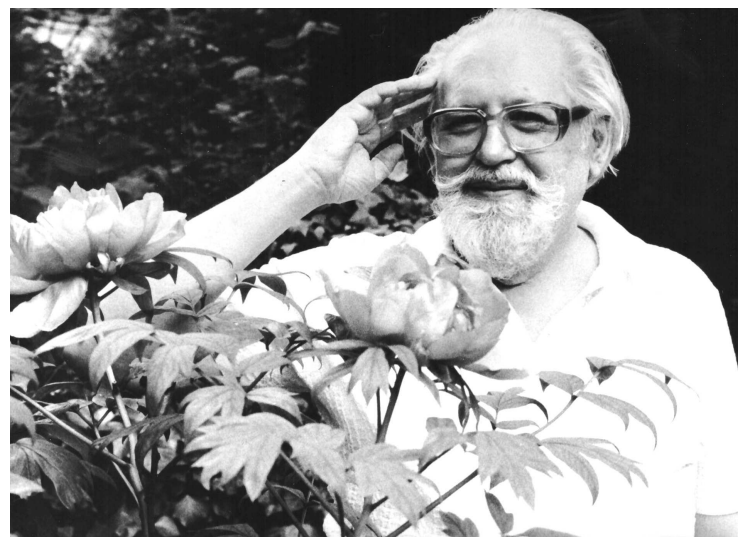
Kresby: **Miloslav Martenek**

Slíva vystavuje ve své Plzni ale i ve slovenské metropoli (viz "Ze světa")

Výstava Pražáka, ale původem **Plzeňáka Jiřího Slívy** trvá po celý listopad. Kdo se zajímá o barevné litografie a lepty, bude plně uspokojen, protože jich zde visí na čtyři desítky jako součást připomenutí dožitých 70 let autora, jenž se kromě kresleného humoru věnuje i dalším výtvarným technikám (ale vtipný nápad jim chybět nemůže). Pokud jde o motivy prací, nikoho nepřekvapí, když se tu spolu sešly **jazz, kavárna, víno a Franz Kafka**. Slíva na bohatě navštívené vernisáži (**viz foto!**) samozřejmě i zahrál, zaspíval a sám též promluvil. (r)

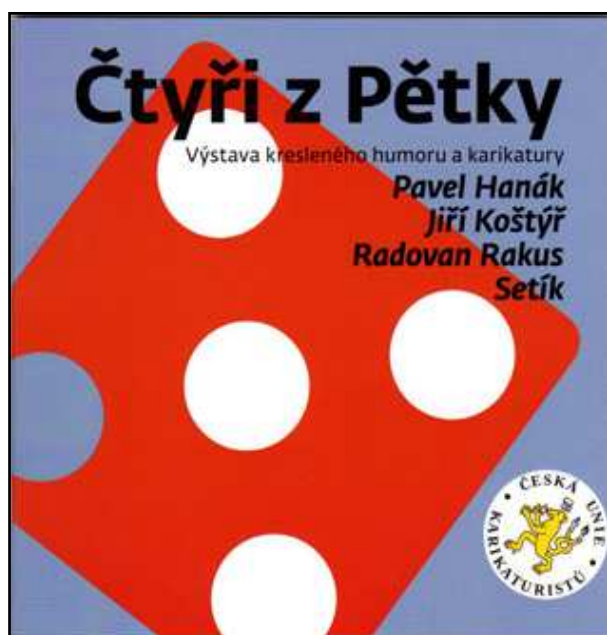

"Nepraktova ekoškola života"...

...je název výstavy v ostravské střední odborné škole Ahol na náměstí Jiřího z Poděbrad ve Vítkovicích. S **Jiřím Winterem - Nepraktou** se tu představuje se svými kreslenými vzpomínkami na dětství i tamní výtvarnice **Lenka Kocierzová**. Výstava potrvá do 7. 12., ale do tamní galerie se pořadatelé v pozvánce pokoušejí nalákat moravskoslezské návštěvníky též na **"setkání s malířovou čtvrtou manželkou"**, které se koná 30. 11. 2017 od 16 hodin. (Nep)

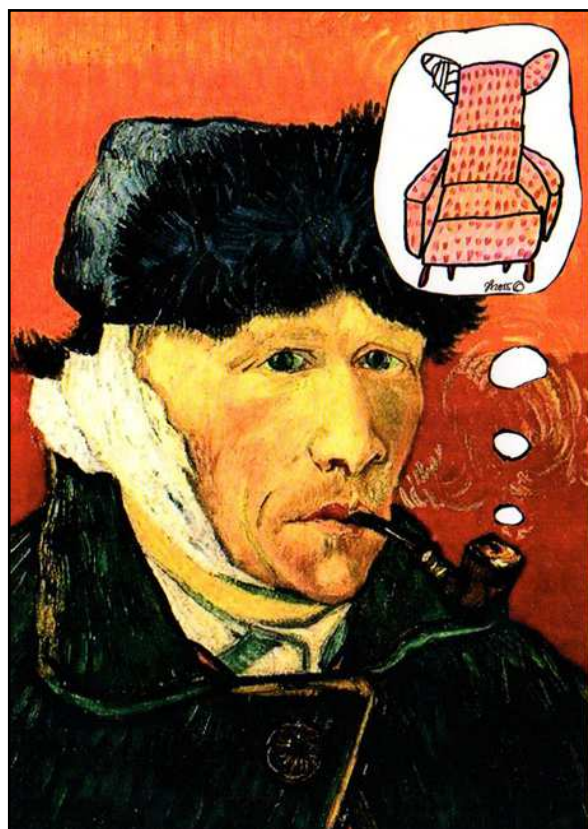
„Domov pro seniory v Hájích pořádá pro své obyvatele i hosty výstavu vánočních kreseb a vtipů Jiřího Wintera“, píše Daniela Pavlatová-Winterová a dodává: „Prostřednictvím milého setkání a povídání se naladíme na předvánoční svátečno. Budeme si povídat o první ženě v životě Jiřího - jeho milé, laskavé a statečné mamince, o jeho stejně milé a laskavé první manželce.... a dál, jak šel čas.“ Beseda o Nepraktových družkách je plánována na 15. 11. tr. od 14 hodin, takže není jisté, zda toto sdělení k zájemcům dorazilo včas. Ale vánoční výstava snad vydrží až do Vánoce, nemyslíte? (red.)

Ještě k "4 z 5" - tentokrát katalog

Čtyři z Pětky byl oficiální název výstavy a k ní vydaného katalogu. Vysvětlení? Čtveřice autorů prý svým bydlištěm přísluší do Prahy 5 (pro *ne*Pražáky: jde o donedávna ohyzdnou čtvrť, jejíž název nám ostatním byl obvykle spíš k smíchu). Kdo zná autory, tak více než vztah k tamní komunitě mají vazbu k místním hostincům či vinárnám. Název je proto docela vtípný, i když *ne*Smíchovák (jeden z šestky), který v tamní jedenáctiletce po třech různých pětkách (ta závěrečná byla z ruštiny) po dvou letech raději prchnul zpět nahoru do své domoviny, kde ho v klidu zahrada nechali dojít k maturitě. V katalogu jsem nenašel název "*Portheimka*", ale právě ta byla před rokem místem smíchovské výstavy, o níž jsme tehdy psali. A k níž byl katalog vydán...

(**Toto je osobní:** Nic proti tak palácovému prostředí, ale mladší generace by asi i dnes také zvolila monděnnější, byť nepalácový název "*Marjánka*". Právě až tam se mi dostalo kýženeho klidu = maturitního osvědčení - tehdy i bez *marjánky*. **Tolik o recenzentovi**, který je nucen tato osobní fakta zveřejnit kvůli možnému osočení z podjatosti)

A nyní k umělcům, kteří se podělili o 32 stránek (+ 4 str. obálky) v sešitu čtvercového formátu, mimořádně kvalitně barevně potištěných. Jména **Pavel Hanák**, **Marek Setíkovský**, **Jiří Košťář** a **Radovan Rakus** ve velmi stručném úvodu přiznávají lecos o svém pitném režimu; to zásadní však je, že se znají dvě desítky let. Takto pohromadě jsme tato jména tehdy vídali na stránkách časopisu *Sorry*, v poslední době si je můžeme spojovat spíš s předsednictvem České unie karikaturistů, v němž - o generaci mladší než zakladatelé *Bar-ták*, *Jiránek* a *Vyčítal* (s *Kobrou* a *G-menem*) - zaujali pozici mladé nastupující síly...

Psal se rok 2015 a katalog - jak poznat z obálky na minulé straně - má čtvercový formát a grafik Bohuslav Šír mu s pomocí velkých barevných puntíků (každý ze čtveřice autorů má svou barvu) dává kromě praktické orientační pomůcky navíc ještě veselý ráz... (G)

Z katalogu jsem vybrali šest děl, na předchozí straně jsou po jednom od *Hanáka a Rakuse*), zde po dvou jsou od *Košťýře-Stodůleckého* a od *Setíka-Setíkovského*.

Nebývá zvykem, že bychom dnes ještě poskytovali své staromódní nápady novému vedení České unie karikaturistů - vždyť mladé (vlastně spíš středně staré) mozky jsou k tomu jistě vhodnější. Přesto: **co z takového nápadu udělat cyklus?** Copak by se v každé pražské čtvrti (dnes Městské části) nenašel aspoň jeden karikaturista? Prahu by tak mohl projekt zahrát kreslenými vtipy! Navrhuji začít "**Jedničkou z Jedničky**" (co vím, tak Kobrova výtvarná pozůstalost se nachází stále ještě v Černé ulici. A co k tomu v MB přidat i pár fórů o něm?) (ih)

GAG zve české autory kresleného humoru na výstavu **Vladimír Renčín** - Galerie Smečky !!!

Humor místo sentimentu

Film „Sama“, který dvaadvadesátiletá Luba Skořepová chtěla točit jako svůj poslední vzkaz, přijde do kin rok po její smrti. (...) Že do svého posledního osobního poselství vložila více síly, energie a **sršatého humoru**, než sentimentálního vzpomínání, to se cení dvojnásob.

Mirka Spáčilová: „Vrací se Luba Skořepová. Je Sama“, MfD 20. 9. 2017, str.10

S bičíkem na Němce?

Vlasta Burian se nežil jen jako herec. Pracoval i na horách. Přes den jako kočí, v noci jako **bavič**. Odhaluje to nová biografie Pavla Taussiga **Život za smích**. (...) V knize se pokouší osud slavného **komika** nahlédnout trochu jinak než ostatní. (...) Vrátil se zpět na oči veřejnosti Burianovi povolili v roce 1950. I tak se však **komik** na ulicích i v uměleckých kruzích setkával se spoustou zlé krve. (...) Jiní si naopak vybavují, jak ke konci války vystupoval se značně kontroverzní, ale **humornou scénkou**. V ruce držel hůl, někteří uvádějí, že připomínala bičík, na které bylo vyobrazeno písmeno C. Když se někdo z publika zeptal, co na něm je, odpovídal jim Burian, že „je na něm ce“, přičemž výslovnost odpovídala slovům „na Němce“. (...) „*Za daných okolností to byla odvaha*“, napsal jeden z pamětníků.

Monika Zavřelová: „Kde Vlasta Burian pásal krávy“, MfD 26. 9. 2017, str. 14

Hra Petra Zelenky má hvězdné obsazení

„Věra je fantasticky psaná, I stavba vět, které zní jakoby hovorově, ale přitom úplně přesně a neochvějně směřuje každá k vlastní pointě,“ chválí hru Ivana Chýlková, která se objeví v titulní roli. (...) Text naráží na problémy dnešní doby - přehnané ambice, workoholismus či volbu žen mezi rodinou a kariérou. (...) Zelenka dodává: „Řeknu divákovi, že budeme spolu sledovat hrdinku, která jde takřkajíc přes mrtvolky. Ale jak děj postupuje, objevíme u ní obrovské množství citu. Je hluboko skrytý, ale je tam. A **humor**. Hlubina, ve které se všechno tohle nachází, stojí za prozkoumání...“

Tomáš Štáštka: „Z Chýlkové bude cynická Věra“, MfD 2. 10. 2017, str. 11

Starostové se starají aneb Myslete na stáří!

Po hodinách nervů při průběžném sčítání hlasů bylo konečně jasné, že strana (...) do sněmovny nakoukne. Pro mnohé odborníky to bylo překvapení (...) jinak to ale vnímali **Starostové**, kteří v úspěch neochvějně věřili, což dokázali tím, že prosázeli vysoké částky ze svých úspor. „*Když byl ještě velmi výhodný kurz, vsadil jsem si dvacet tisíc korun. Před pár dny mi psala maminka, ať ještě vsadím sto tisíc, že se dostaneme. Tak jsem ji poslechl,*“ **směje se Jan Lacina**, který jako dvojka pražské kandidátky pro sebe mandát nakonec nezískal. Alespoň si vydělal několik set tisíc korun.

(ml): „Starostové si na sebe vsadili“, MfDNES 23. 10. 2017, str. 14

Vlevo **Jan Lacina**, vedle **Aleš Vyjídák**, karikaturista a občan Prahy 6; snímek: **GAGfoto**

Nekorektní smích na černé listině

Dříve se lidé aspoň směli **smát**, pokud **vtipy** necílily přímo na panovníka. Dnes se nesmíme už ani nekorektně **smát**. Podle různých odborníků na gender, lidská práva a evropské hodnoty nelze vyprávět **vtipy** o blondýnkách, o homosexuálech, o kuřácích, o naší romské minoritě, ani o černé části lidstva (o té žluté se zatím smí). A někteří lidé se už vlastně **nesmějí** ničemu a jen spekulují, co zase porušili. (...) **Žert je žert a žertem** rozhodně nebereme lidská práva ženám, ani minoritám. (...) Je snadnější odsuzovat ty, kteří **žertují**, aby se nemuselo hovořit o těch, kteří za skutečné problémy odpovídají, ale nejsou schopni je vyřešit. Klasický model, který popsal ve svých slavných zákonech už Parkinson. Pokud má civilizace přežít (...) nesmí se přestat **smát, bavit a žertovat**.

Vlastimil Vondruška: „Zdvořilost či korektnost“, MfD 5. 10. 2017, str. 14

lídra TOP 09 Miroslavu Kalouskovi. „Tady začíná být větší **sranda** než ve středu na debatě v České televizi,“ podpořil Zaorálka Kalousek.

Robert Oppelt: „Předvedu vám zajímavější otázky než ty vaše“ MfDNES 21.10. 2017, str. 4

Macek provdal tetu Kateřinu...

Napsat pokračování neodolatelného románu Zdeňka Jirotky *Saturnin*, od jehož vydání právě uplyne pětasedmdesát let, vyžadovalo značnou dávku odvahy, snad až drzosti. Vždyť Jirotkovo dílo zvítězilo v roce 2009 v celostátní anketě *Knihy mého srdce* a v této zemi se asi najde jen málo čtenářů, kteří by z něj nedokázali citovat celé odstavce. Ale ono to Miroslavu Mackovi vyšlo, kniha *Saturnin se vrací*, má má půvab a **vtip**, který se slušně blíží Jirotkovu. Především se Mackovi podařilo zachovat Jirotkův styl, dokazují to i pasáže, v nichž Jirotku přímo cituje, a čtenář si pouze díky paměti uvědomí, že čte věty jiného autora. Mackovo vyprávění je rovněž klidné, často laskavé, ale stejně často **ironické**, a pokud se na některých místech rovnou **nerosmějete** nahlas, rozhodně se vám každou chvíli pozvednou v **úsměvu** koutky úst. (...) Snad nejlépe si Macek vyhrál s tím příšerným frackem Miloušem. (...) Právem píše na přebalu knihy Jirotkův syn Antonín: „Jsem přesvědčen, že novým *Saturninem* by byl navýsost potěšen i tatínek“.

Alena Slezáková: „*Saturnin se vrací aneb Povedené polidšťování Milouše*“, MfDNES 4. 11. 2017, str. 15

Umoloušaná legrace?

Fakt, že *Snowbordáci* byli jen jedni, platí po premiéře filmu *Bajkeři* dvojnásob. Nová **komedie** o teenagerech totiž neví, koho má **bavit**. (...) V rebelském věku se nad podobnou zábavou ohrnuje nos, navíc i **typ smíchu**, jež obstarává převážně trapný nadsamec, míří spíše ke starší generaci milovníků lidových **taškařic**. (...) Od režiséra nemůžeme ani žádat, aby *product placement* zručněji zakrýval, zvláště když se mu nedostává obalového materiálu v podobě **situáčního humoru**. **Vtipy** se omezují na slovní hrátky, takže výsledek připomíná spíše **estrádní scénky** z televizního silvestra. (...) Nebýt spolehlivé pohlednosti dívčích těl, hudební mezihry a Nečasovy vděčné, třebaže **umoloušané karikatury**, těžko by se bajkeři dočkali i té upoceně třicetiprocentní známky (...) s přírážkou shovívavosti vůči prvotině.

Mirka Spáčilová: „Koho pobaví *Bajkeři*?“ MfDNES 18. 10. 2017, str. 11.

Kresba: Václav Teichmann (mfDNES)

Korektní smích v Českém rozhlase

„Pane Vojtěchu Filipe, zůstanou vaši kamarádi v Severní Koreji (...) nadále vašimi kamarády i po volbách?“ (...) ptal se Zaorálek mlčícího Filipa. Pak se podařilo Pokornému dostat debatu pod kontrolu. „To jsou otázky, na které nemusíte odpovídat, protože je nepokládám já,“ uzavřel před **rozesmátým** publikem Zaorálkovu exhibici Pokorný a předal slovo

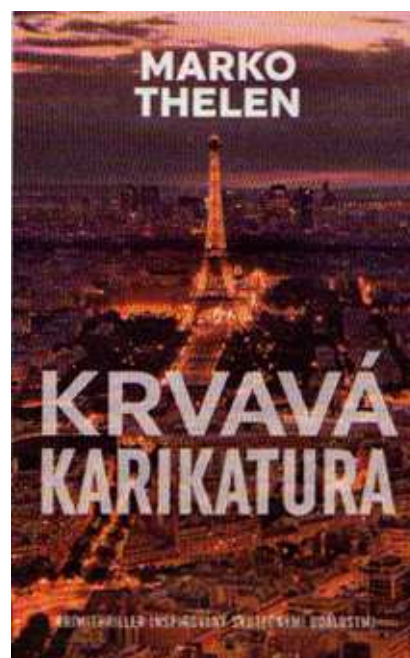

O karikaturu tu jde až v poslední řadě...

Slovo karikatura se jen málokdy, tedy vzácně vyskytne v názvu knihy. Možná se zjevuje v názvech kapitol, v odstavcích odborné literatury, v příručkách a učebnicích výtvarného umění. Jistě může figurovat v dějinách Francie, Velké Británie či c. k. monarchie Rakousko - uherské... Ale určitě je velmi kuriózní v názvu beletrie, přímo románu. Jeden takový případ je nyní na pultech: vyšla kniha „**Krvavá karikatura**“ a její autor Marko Thelen tím určitě nemíní nějaký jinotaj. Jde opravdu o kresby a každý civilizovaný člověk, tedy čtenář, určitě bude rychle doma. A ta krev, co na obálce ulpěla? Už fotografií večerní Paříže v podkladu názvu naznačuje, oč v díle jde. A že čtenáře uvnitř knihy nečeká žádný lyrický příběh... Tady je anotace:

Leden 2015 se do pařížských kronik zapsal krvavým písmem. Teroristické útoky na **satirický týdeník Marlie Hebdo** a na nevinné oběti obchodu s košer potravinami zanechali na čelech obyvatel města nejednu vrásku. Právě v té době **slovenský detektiv a bezpečnostní expert Denis Martinský** školí policisty ve Vietnamu, aby se připravili na boj s novodobými hrozbami terorismu. Během pobytu mu asistentka Veronika oznamuje, že jejich agentura Citizpol získala nový případ. **Mladá Slovenka se ztratila na Arabském poloostrově**. Detektiv jde po jejích stopách - atd...

„Krimi thriller plný napětí, neočekávaných zvratů a děsivé reality byl inspirován skutečnými událostmi.“
Takže sorry... Snad někdy příště, až půjde opravdu o karikatury nejen v názvu...

VOSR: 100 ROKOV

Leninskou cestou ku komunizmu a späť ...

Vernisáž:
Wave 7.11.2017 o 17:00h

VŘSR se slovensky řekne VOSR...

...a v Prešově se *Galerie Kýchania mozgu* v klubu Wave (centru nezávislé kultury) dopustí malé oslavy tohoto **kulatého** výročí (konečně něco s dvěma nulami, takže také jednou můžeme poctivě užít slova **jubileum!**)

Podle obrázků na pozvánko-plakátu (**viz!**) se dočkáme návratu (klid, jen na Východní Slovensko) jak **Lenina**, tak **Stalina**.

Aby v tom Slováci nebyli sami, raději si pozvali ještě ukrajinský klub karikaturistů „Archigum“ z Kyjeva.

S podtitulkem „Leninskou cestou ku komunizmu a späť“ pozvali PRERAG a spol. na vernisáž výstavy v historicky správném termínu **7. listopadu** (tedy ne října) a to v 17,30 hod. (r.)

ECC se nám nabízí!

European Cartoon Center otevírá novou putovní výstavu belgických cartoonistů - ročník 2018. **10 Belgian cartoonists**, všichni vítězové a držitelé cen z international cartoon festivals, jsou autory unikátní výstavy: **O-SEKOER, Luc Vernimmen, Luc Vermeersch, Stefaan Provijn, Jan Dufour, Tony Houbrechts, Ludo Goderis, Nikola Hendrickx (IOA), Constantin Sunnerberg (Cost) a Norbert Van Yperzeele**.

Výstava obsahuje **100 až 150 cartoons** a je propagací belgických cartoonistů prostřednictvím ECC. Na ECC-blog najdete článek o **opening ceremony of this exhibition in Eskisehir** v Turecku. K dispozici jsou také výstavy jako **'The Bicycle', 'Soil pollution and sanitation', 'The Soul'** ... výběr nejlepších vtipů z dosavadních ročníků *Eurocartoenale*.

V případě zájmu vašeho muzea nebo galerie o výstavu se můžete obrátit přímo na mne!

Takto zcela konkrétně to píše fernand.vogels@telenet.be

Harca - 50 let hází vtipnými kameny po politicích...

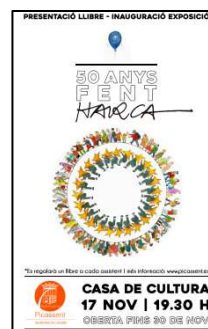

Je to tak; **Juli Sanchis Aguado** - známý svým podpisem **HARCA** - nás pozval na svou zlatou svatbu - s kým že to? S grafickým humorem.

Juli se narodil v roce 1942 v městě Picassent ve Španělsku. Působí jako nezávislý umělec, je znám jako karikaturista a

spolupracuje se spoustou novin. Navíc je šéfem spolku španělských karikaturistů, člena me-zinárodní organizace FECO...

Juli Sanchis Aguado – autor vášnivě oddaný svobodě a humanitě, přijal pseudonym "**Harca**" podle kruté dětské hry, která spočívala v přímém házení šutráků mezi dvěma dětskými bandami, uvádí k tomu vysvětlení evropská "Cartoon Gallery". A co on sám o tom výročí na svém webu? "Před 50 lety jsem začal dělat *monigoty* v časopise *RAONS de Picassent*. Z tohoto důvodu sestavila městská rada kompilaci s názvem "50 ANYS FENT HARCA", která byla představena společně s výstavou vtipů z novin 17. listopadu v Domě kultury města Picassent..."

Vztyčený pilíř islámu v Oxfordu

Nejsou to jen zákonodárci v Británii, kteří se předhánějí v odsuzování pánů, co neodolají a dotknou se příjemně oblých tvarů těla lidských samiček. Polemiku nyní vyvolala i nová obálka nonkonformního francouzského **satirického** týdeníku **Charlie Hebdo**. Ta znázorňuje jednoho z vůbec nejznámějších odborníků na islám a profesora Oxfordské university **Tariqa Ramadana** s velkou erekcí a s obranným tvrzením „**Jsem šestý pilíř islámu**“.

Ramadána, který se narodil ve Švýcarsku, nedávno obvinily dvě Francouzky ze sexuálního napadení i ze znásilnění. Píše to v Mladé frontě DNES **Jana Šafaříková** v článku s případným názvem „**Neposedné ruce**“. Prodej tohoto vydání pařížského týdeníku se prý zvýšil o pár desítek tisíc výtisků.

Arifur Rahman (na snímku!)

je sice z Bangladeše, ale na Slovensku, tedy v jeho východní části, je to nejspíš nejznámější **norský** (nejen) karikaturista - dokonce má cenu **Cartoonist Of The Year 2016...**

(**Annual Award** - tedy výroční cenu webu **tOOons Mag**) Více se dozvíte na adrese:

<http://www.toonsmag.com/p/award.html>

Ale je i známou postavou výstavy cartoons

"Freedom of Expression" což je International Cartoon Exhibition Opening. O jeho spolupráci s prešovským PRERAGem v klubu Wawe, odkud je naše **fotka**, jsme už několikrát psali...

Příští výstavou zde bude od 7. 12. 2017 do 13.

1. 2018 výstava **Viktora Bogorada** (Rusko).

Jiří Slíva v Bratislavě

Divadlo Milana Lasicu a Júliusa Satinského v Bratislave, známe ako *Štúdio L+S*, sa na jeseň stáva hositeľskou scénou podujatia "*Týždeň českého divadla*", v rámci ktorého vystupujú súbory s inscenáciami spravidla vynikajúcej kvality. Diváci sa na tieto predstavenia tešia po celý rok a vstupenky bývajú beznádejne vypredané. Stalo sa chvályhodnou tradíciou, že foyer divadla v priebehu festivalu zvyknú zdobiť diela výtvarných umelcov. Tento rok sa môžu návštevníci tešiť na mimoriadny zážitok: Budú mať príležitosť zhliaďnuť grafické listy v svetovom meradle najznámejšieho predstaviteľa súčasnej českej karikatúry, multižánrového umelca **Jiřího Slívu**.

Nahore: AD HOC DUO v zložení **Peter Lipa** (známy slovenský jazzový spevák) a **Jiří Slíva** očarilo publikum svojou hrou a spevom

Uprostred: Pohľad na niektoré z vystavených grafických listov **Jiřího Slívu**

Dole: Spoločné foto: výkonný riaditeľ Štúdia L+S PhDr. **Pavol Danišovič**, veľvyslankyňa Českej republiky na Slovensku **Lívia Klausová** a **Jiří Slíva**

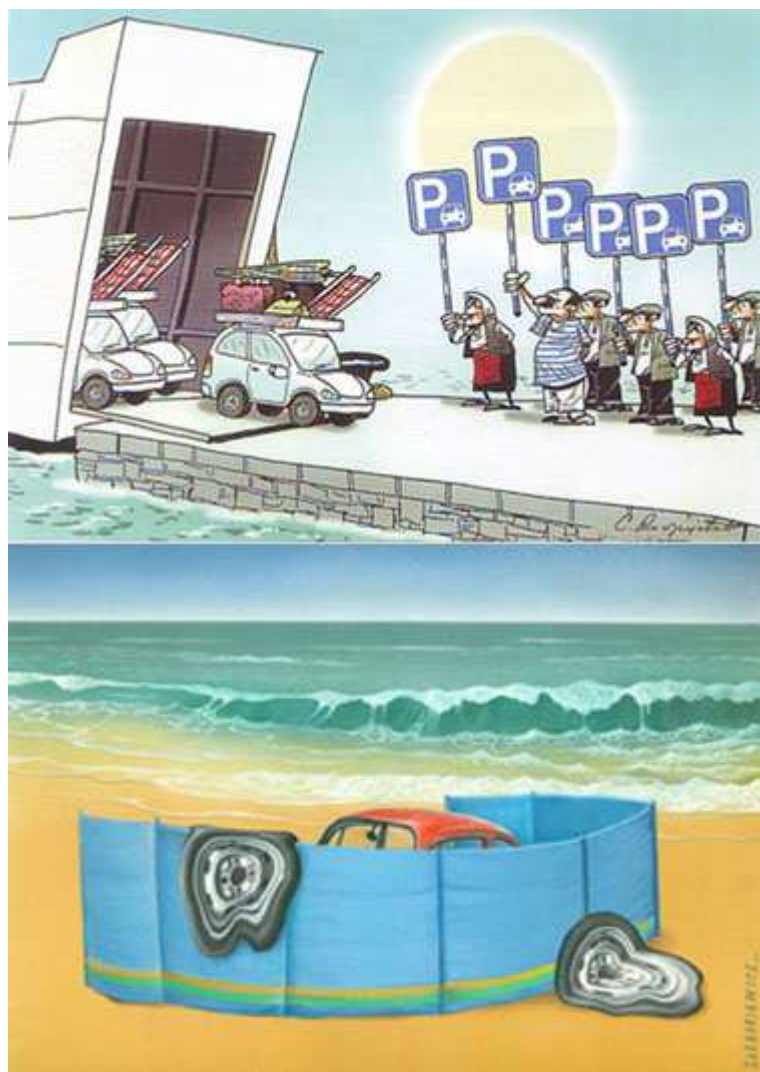
Popredný český karikaturista, grafik, maliar, ilustrátor, básnik a hudobník Jiří Slíva po úspešných výstavách v rodnom Česku, ale i v mnohých krajinách sveta, zavítal so svojou kolekciou aj do Bratislavy, kde v Štúdiu L+S predstavil grafickú tvorbu, v ktorej samozrejme nechýba humor.

Slávnostná vernisáž výstavy "**NON-SENS? NESMYSL!**" sa konala 6. 11. 2017 v Štúdiu L+S pod záštitou Veľvyslanectva Českej republiky na Slovensku.

Vernisáž zahájil výkonný riaditeľ Štúdia L+S PhDr. **Pavol Danišovič**. Početnému auditóriu sa prihovorila veľvyslankyňa ČR **Lívia Klausová**, ktorá ocenila prínos tohoto podujatia pre vzájomnú kultúrnu výmenu a vynikajúce vzťahy našich dvoch krajín. Riaditeľ vydavateľstva Slovart **Juraj Heger** predstavil najnovšie knihy vydané v spolupráci s autorom. Nasledoval krátky príhovor umelca, ktorý poďakoval za pozvanie vystavovať v *Štúdiu L+S* a pozval na ich prehliadku. Veľmi dojemné bolo, že Jiří Slíva nezabudol spomenúť ani nedávno zosnulého maliara a grafika **Dušana Polakoviča**, s ktorým ho spájalo blízke priateľstvo. Zlatým klincom výnimočného podujatia bolo hudobné predstavenie, keď najprv Jiří Slíva predniesol svoju kompozíciu o vzniku hnutia Dada a následne veľmi zaujímavá príležitostná kapela **AD HOC DUO** (Jiří Slíva a **Peter Lipa**) zahrala niekoľko pôsobivých evergreenov. Pre záujemcov bolo k dispozícii niekoľko kníh s možnosťou získať autorov autogram, o čo bol veľký záujem.

Text a foto pro GAG:

Karol Čizmazia

11. Int'l Zagreb Car Cartoon Exhibit 2017 - Chorvatsko

GRAND PRIX:

Saša Dimitrijević (Srbsko)
(**nahore**)

1. cena: **Zygmund Zaradkiewicz**
(Polsko) (**dole**)

2. cena: **Žarko Luetić**
(Chorvatsko)

3. cena: **Ali Shahali** (USA)

Special Acknowledgement: Klaus Pitter (Rakousko) a J. R. Costa do Nascimento (Brazílie)

Special Recognition: Daniel Eduardo Varela (Argentina), Božo Stefanović (B&H), Ivan Jambrešić (Chorvatsko), Branko Ilić (Chorvatsko), Alexey Mikhaylusev (Rusko), Damir Novak (Chorvatsko), **Ivan Šimek** (Slovensko) a Goran Marković (Srbsko)

11. International Fair Play Cartoon Contest - Turecko

Önder ÖNERBAY, Turecko

Louis POL, Australie

Malek SHEIKHI, Irán

Ramundo RUCKE, Brazílie

Shimmering Cartoons: Cihan AKTAŞ, Turecko; Oktay BİNGÖL, Turecko; Xiaoqian HOU, Čína; Fatih COŞAR, Turecko; Kaan SAATÇI, Turecko; Constantin KAZANČEV, Ukrajina

15. Int'l Cartoon Drawing Contest "Karpik" 2017 - Polsko

Z desítky cen si domácí rozebrali osmičku, včetně 4 hlavních. Z České republiky uspěl nedávný předseda českého spolku, z Ukrajiny současný předseda tamního svazu karikaturistů...

Grand Prize:

Paweł KUCZYŃSKI (Polsko)

3x Main Prizes:

Sławomir ŁUCZINSKY (Polsko),

Maciej TRZEPALKA (Polsko),

Magdalena WOSIK (Polsko)

Special Prize ředitele Muzea karikatury ve Varšavě:

Sławomir LIZON (Polsko)

Cena Association of Polish Caricature Artists: **Bretislav KOVARIK** (Czech Republic)

Cena starosty Opole: Wiesław ZIEBA (Polsko)

Cena velvyslance polské republiky Tomasze Kostusii: Konstantin KAZANČEV (Ukrajina)

Cena Jana Krzesińskiego (District Councilor of Opole): Tomasz RZESZUTEK (Polsko)

Cena Vodní dobrovolné záchranné služby v Nyse: Dariusz PIETRZAK (Polsko)

Soutěž o ceny *National Center for Agricultural Support in Opole*:

1. cena: Daniel STRZELCZYK (Polsko)

2. cena: **Jiri SRNA** (Česko)

3. cena: Wiesław WOJCIECHOWSKI (Polsko)

Cena hradu Moszna: Artur LIGENZA, (Polsko)

Diplomy: Guibao GAI (Čína), Sittipunt TUMYING (Thajsko), **Bobo PERNECKY** (Slovensko), Musa GUMUS (Turecko), Ali SHAHALI (USA)

XIX Otvarty Międzynarodowy Konkurs na Rysunek Satyryczny Zielona Góra - Polsko

Téma: Peníze. Jména 4 vítězů jsme již zveřejnili. Zde jsou další autoři se zvláštními cenami:

Anna Damicz-Wejs (Polsko) – nagroda specjalna Muzeum Karykatury.

Grzegorz Szumowski (Polsko) – nagroda specjalna Zielonogórski Ośrodek Kultury

Jitet Kustana (Indonezzie) – nagroda specjalna Stowarzyszenie Polskich Artystów Karykatury

Constantin Sunnerberg (Belgie) – nagroda specjalna Biuro Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze

Czesław Przęzak (Polsko) – nagroda specjalna Narodowy Bank Polski Oddział Okręgowy w Z.Górze

Krzysztof Grzondziel (Polsko) – nagroda specjalna Narodowy Bank Polski Oddział Okręgowy w Z. G.

Józef Jurczyszyn (Polsko) – nagroda specjalna Narodowy Bank Polski Oddział Okręgowy w Z.G.

Ilya Katz (Izrael) – nagroda specjalna Uniwersytet Zielonogórski

Z ČR kromě B. Kovaříka ještě vystavují E. David, J. Novák a R. Kubec

Int'l cartoon contest na téma „Free“ (wolność, svoboda) Varšava - Polsko

Pořádal SPAK ke 30. výročí vzniku **Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury**.

Účast: **1257** prací, **378** autorů z **52** států, ze všech kontinentů. Do II. etapy soutěže se proboujvalo pouze **183 prací 125 umělců ze 33 zemí**. Devítičlennou jury vedla **Elżbieta Laskowska**, ředitelka Muzea Karikatury ve Varšavě a mezi porotci byli čtyři karikaturisti, včetně **Witolda Mysyrowicze** (presidenta SPAK).

Ceny obrželi:

I. cena: **Andrei Popov** – Rusko (**viz obr. vpravo!**)

II. cena: **Nikola Listeš** – Chorvatsko

III. cena: **Naded Ostojč** (**Neo**) – Chorvatsko

2x uznání: **Ross Thomson** – Velká Británie a **Paweł Stańczyk** – Polsko (**viz obr. vlevo**)

Int'l Cartoon Contest „Enough“ - Rusko

Prizes on the topic **"DOLOY!"**:

Pavel Matuška, Czech Republic - vítězný vtip znáte z obálky GAGu č. 10!

Valentin Družinin, Rusko; Victor Skopincev, Rusko.

Honorary Diplomas on the topic "DOLOY!": Mira Georgievsky, Makedonie - Stanislav Ašmarin, Rusko - Vladimir Mesar, Slovensko - Victor Krudu, Moldávie - Boris Erenburg, Rusko - Ali Asadi, Iran - Esteban Hernandez Ares - Kuba

II. Humor Hall of ABCD 2017 - Brazílie

1. Eder Santos - Brazílie; 2. Andre L. Mello - Brazílie; 3. Paulo S. von Indelt - Brazílie;

Čestné uznání: Hassan Omidi - Irán; **Čestné uznání: Jiří Srna - Česko.**

3. Biannual Global Mobility - Belgie

1. cena: Luc Vernimmen - Belgie; 2. cena: Konstantin Kazančev - Ukrajina; 3. cena: Bilig Ba - Čína

Z archívu "B" / **Renčín: „Zjistil jsem, že nestihnu všechno nakreslit.“**

Poslední rozhovor s karikaturistou Vladimírem Renčínem vedla na stanici Dvojka ČRo v roce 2006 **Lucie Výborná**. Renčínovi bylo 65 let. Zde vybíráme aspoň kousíček:

V dobách komunismu nemohl Renčín v Čechách dlouhou dobu publikovat. Bylo toho prý víc, co provedl...

Trable před rokem 1989 i po něm

Nejvíc asi, že začal publikovat „*v americkém časopise atomových vědců, v londýnských novinách, v časopise Die Zeit.*“ S tím vším ale po sametové revoluci skončil. „*Protože jsem zjistil, že nestihnu všechno nakreslit.*“ Potíže měl i po roce 1989.

„*Několikrát se mi přihodily osobní útoky. Ze strany institucí ale nikoli,*“ přiznal. „*Jména Rambousek a Dlabáček jsem ale přestal používat. Měl jsem kvůli tomu soudy... Ale to by se muselo ozvat spousta lidí,*“ obrátil to hned ve vtip. Zůstalo ale něco, co by dnes už určitě neudělal.

„*Kresby, které jsem kdysi kreslil na vztah mezi mužem a ženou, bych si dnes už netroufнул publikovat. Mohl bych se dostat do řečí. Kdysi jsem nakreslil: Zalez Marie, Vánoce jsou svátky klidu a míru, budu tě muset na pár dní zavřít do sklepa. To bych si už dneska netroufнул.*“

Celý rozhovor si můžete poslechnout na adrese:

http://www.rozhlas.cz/dvojka/jejakaje/_zprava/zjistil-jsem-ze-nestihnu-vsechno-nakreslit-posledni-rozhovor-karikaturisty-vladimira-rencina-na-dvojce--1759490 .

Propozice / Kolumbie, Maďarsko, B+H, Irán, Itálie, Turecko, Belgie

Aktuální nabídka:

Soutěž o nejlepší pohlednici k Vánocům a Novému roku v polském Żyrardóvu

Miasto Żyrardów ogłasza konkurs na projekt *pocztówki* o **tematyce bożonarodzeniowej i noworocznej**. Celem konkursu jest uzyskanie oryginalnych projektów pocztówek **o wysokich walorach artystycznych** promujących Żyrardów poprzez odwołanie się do tradycji bożonarodzeniowych i noworocznych. Organizatorzy gorąco zachęcają do udziału w konkursie. Uzávěrka: **20. listopadu 2017**.

Přihláška: <https://www.zyrardow.pl/plik,20725,karta-zgloszenia.doc>

24. Int'l CartoonRendon Festival 2017 - Kolumbie

Deadline: 18. 11. 2017

The most notable Colombian cartoonist was born in Rionegro - Antioquia (1894-1931) called "The emperor" of Cartoon he was one of the most insightful and fine Latin American comedians of the twentieth century, in his work humor was satire. He was specially known for his political cartoons.

His cartoons were real x-rays of the events and the individuals. He was the pioneer of graphic publicity in Colombia.

Soutěží se ve 3 ktg:

*LIFE and its value:

Nothing should be valued more than human life, it is unique and valuable in its own way.

Life is the primary human worth in relation with: ourselves, others, social structures, family, school, the community, the environment and its importance. The plague of depression, anxiety, all psychological disorders and even suicide has shaken the, misnamed, "consumer society".

*Caricature Baldomero Sanín Cano, Colombian writer, essayist and journalist.

Go to www.cartoonrendon.com and

*Free Theme.

Počet: Až 3 vtipy v každé kategorii.

Rozměr: 30 x 40 centimeters.

You may participate with cartoons that have already been published or awarded before.

Jen ruční práce - we will not accept printings, photographs, copies, etc. and the candidate is responsible of shipping.

Katalog: jen virtual catalog.

Jury: The judges will be Colombian and foreign.

Výsledky - prosinec 2017.

Candidates must send a brief **curriculum vitae (CV) and a picture** next to its works.

The back of each cartoon must have: name and last names, address, telephone number and country of origin.

Vracení: Ne! Zůstávají v "Rionegro Art Museum", in agreement with Cartoonrendon. **Ceny:**

1) RENDÓN AWARD (Life and its value) – 2.000 USD

2) BALDOMERO SANÍN CANO, Caricature Award - 1.000 USD

3) FREE Theme Award - 500 USD

Festival (výstava): City Santiago de Arma de Rionegro 22. -27. listopadu 2017

Adresa: 24° FESTIVAL INTERNACIONAL DE CARICATURA CARTOONRENDON, Casa Cultural CII 48 # 50 - 36, Rionegro, Antioquia COLOMBIA

www.cartoonrendon.com / info@cartoonrendon.com

Int'l Environmental Cartoon Contest Šoproň 2017 - Maďarsko

“Our Earth - The way we like it”

Téma: *The earth is all of ours. We can't live without it. Can we make our beloved planet aware of this?*

Ceny:

I. prize: 300 €

II. prize: 200 €

III. prize: 100 €

Posílání jen *via post or e-mail to the organiser of the contest.*

Rozměr max. A/3.

Formát: JPG format (300 dpi), sized at about 2500 pixels wide if in portrait format and 3500 pixels wide if in landscape format.

Previously published cartoons are not allowed for submission.

Počet: max. 3 cartoons.

Poštovní adresa: Sopron, Pf. 101, 9401, Hungary. Takové práce se nevracejí!

E-mail address: palyazat@zoldbicikli.hu

Uveďte údaje o autorovi:

o Title of the work - o Name - o Address - o Phone number - o Email address of the applicant

Výsledky: 24. 11. 2017.

Výstava: putovní?

Info: na www.zoldbicikli.hu

e-mail: palyazat@zoldbicikli.hu

X. Int'l Caricature Contest Magazine “Nosorog” (“Rhinocervs”) - Bosna a Hercegovina

The organizer of X International caricature contest is the International magazine for satire, humor and cartoons “**Nosorog**”

Téma:

1 – Biggest Communist Leaders of XX Century: LENIN, STALIN, MAO, TITO, DENG XIAO PING, HO SHI MIN, FIDEL CASTRO, CHE GUEVARA ... 2 – Biggest generals of Soviet Army: Georgy Zhukov, Konstantin Konstantinovich Rokossovsky, Ivan Stepanovich Konev, Vasily Ivanovich Chuikov ... 3 – Incredible individuals: Vasily Grigoryevich Zaytsev, Pyotr Mikhaylovich Gavrillov ... 4 - Battle of Stalingrad ... 5 – Soviet Flag over Reichstag 6 – Vietnam War ... 7 – Legendary individuals: Yuri Gagarin, Valentina Tereshkova ... 8 – SOVIET UNION ... 9 – CUBA ... 10 – CHINA.

Ceny: First Prize: 300 euros + Diploma / 2. Prize: Diploma / 3. Prize: Diploma / 5x Special Diplomas

Počet: maximum 7 entries

Rozměr: A4, A3 format / uvést name, surname, address, country and the e-mail na autora

Adresa E-mail: for sending art-work: nosorog.magazine@gmail.com

Formát: 300 dpi resolution; JPG, JPEG format

Adresa normal: MAGAZINE “NOSOROG”, Cara Dušana 4, 78000 Banja Luka, Republika Srpska, Bosna a Hercegovina (Please write on envelope: PRINTED MATTER - NO VALUE !)

Deadline: 10. 12. 2017 IMPORTANT NOTE - 1: *In the event that the State, from which the awarded artist is, under international sanctions, the organizer is not liable if it cannot deliver the prize!*

Info: www.nosorog.rs.sr

<http://www.nosorog.rs.sr/diff/diff2.html>

<http://nosorog-rhinocervs.weebly.com>

10. Fadjr Int'l Festival of Visual Arts - Irán

Theme: Open

Počet: 3 kusy

Each applicant may participate with 3 single works or one project (or a combination of both) in the Festival. Submission and selection of works Registration, application and submission of the works' images can only be made through the Festival's website of www.ivafestival.ir

Formát: minimum of 1 MB - maximum 6 MB.

The applicants are required to register their CVs and 3 examples of their previous works in the Festival's site.

Deadline for registration on the site: 11. 12. 2017 (max. by 14:00)

Initial selection of the works: 13. – 21. 12. 2017 / Announcement of the initial selection: 23.

12. 2017 / Collection of selected works from the artists: 24. 12. 2017 – 5. 1. 2018 / Final

selection of the works: 6. - 8. 1. 2018 / Announcement of final entrants to the Festival: 8. - 1.

2018 / Installation of works: 8. - 22. 1. 2018 / Opening ceremony: 23. 1. 2018

Prize award ceremony: 23. 2. 2018

Address and contact number of the Permanent Secretariat:

#17, Shahid Sodooghi Alley, opposite Laleh Park, North Karegar Street, Tehran / IRAN

Info: fadjr10@ivafestival.ir

Int'l Cartoon Contest "Humour a Gallarate" - Itálie

'Marco Biassoni' Grand Prix + "Osvaldo Cavandoli" Prize

Uzávěrka: 15. 12. 2017

Konání: 21. 1. – 28. 2. 2018

Téma: „On the road“ (Na cestě)

*During the exhibition **Kerouac. Beat Painting** organized at the Museo Maga in Gallarate from December 2017 to April 2018 "Humor in Gallarate" chooses as the theme for the XXIII edition the title of his most famous novel. The pictorial and graphic works of one of the 20th century literary icons, Father of Beat Generation, will be exhibited for the first time in Italy, and "On the Road" will also be the leading line in the show of the selected cartoon.*

Soutěž má 3 sekce: A) Graphic humor B) Satire C) Caricature

Počet: 3 kusy, 1 v každé sekci, specifying the title

Téma: On the Road

Díla dosud **UNPUBLISHED**, accompanied by the participation card, biography and photo. Any work already published on paper or on the web will automatically be excluded from the assignment of prizes.

Rozměr: A4 (21 x 29,7 cm)

Aresa - dvě možnosti zaslání do soutěže:

A) Sending originals by post: each artwork must be signed by the author, with the personal information (name, surname, address), title and technique. The works, accompanied by the participation card, must be sent to:

Pro Loco Gallarate, Vicolo del Gambero, 10, 21013 Gallarate (VA) - ITALY

B) Electronic submission: The file must include the author's name and the progressive number (for example Name_1.jpg, Name_2.jpg, etc.). File format: JPG, 300 DPI, Max 2MB for each image. The files, accompanied by the participation card, should be sent by email to:

proloco.gallarate@libero.it

Jury: 16. 12. 2017

Ceny:

• **Grand Prix "Marco Biassoni" for the best artwork among all the sections**

(Graphics/Cartoon, Satire, Caricature) - 1.000 € + diploma

• **1st Prize – 500 € + diploma for each section**

• **One special Mention of Jury – Diploma for each section**

• **5 mention of honor for each**

• **"Cava Prize" 500 € + diploma** *The special "Cava Award" named after Osvaldo Cavandoli, creator of the celebrated "La Linea" character, will be assigned to the artwork that, chosen from all the sections, will combine the beauty of humorous, satirical or caricatural content with the essence of the core graphic execution.*

Výstava: 21. 1. 2018 v Maga Museum (Gallarate). Ceremony: 11:00 AM

There will be also *Marilena Nardi's solo art exhibition.*

Opening ceremony: Sunday, January 21, 2018, at 11:00 AM - *All authors who will attend the opening ceremony are invited to a rustic lunch.*

Katalog: Ano. Vracení: Ne.

Info:

proloco.gallarate@libero.it

www.prolocogallarate.it

www.humouragallarate.wordpress.com

facebook.it/humouragallarate

twitter.it/humourgallarate

[Regulations + ENTRY FORM \(PDF\)](#)

9. Int'l Tourism Cartoons Competition 2017 Eskisehir - Turecko

Téma: VACATIONS from the past to present (prázdniny)

Kategorie: 2 sekce

Adult Category (dospělí): This category is open for the all of cartoonists who are **17 and older**. **Young Category (mládež):** This category is open for the cartoonists who are **16 and younger**.

Počet: maximum 3 díla

The cartoons submitted to the competition may be prepared as original drawings, digital printings or computer printouts. On the other hand, performers are required to put signatures on their drawings. Participants must write their names, surnames and addresses behind their drawings. Also, they must complete the Participant Information Form placed under submission page and send it together with their drawings

Cartoons mohou být již publikované, ale nesmějí být již oceněné na soutěži. Anatolia Tourism Academy kresby použije např. pro publikování v: catalogs, brochures, postcards, web sites and posters. All rights for any other publishing except these belong to the owner of drawing.

Deadline: 31. 12. 2017. První výběr: 16. a 22. 1. 2018.

Katalog: Finalist cartoons will be published in the album. Cartoonists whose drawings published in this album will be sent a copy of the album.

Vracení: Regardless of award-winning or taking place in the album, all the cartoons submitted for selection will not be returned.

Cartoons can be sent by way of postal service or [Cartoon Submission](#) system.

Adresa: Nazmi KOZAK

Anadolu University, Faculty of Tourism

Yunus Emre Campus, 26470 Eskisehir/TURKEY

Int'l Cartoon Contest Golden Hat 2017 - Belgie

Kreslený vtip čili cartoon může mít též podobu "short comic strip".

Téma: Volné / Free

Počet: Maximum 5 na osobu (vtipy beze slov)

They must not have been exhibited in Belgium or awarded in other countries.

Digital entries: min. 2480 x 3500 pixels (A4 300 dpi).

Allowed file types: jpg jpeg eps tif psd pdf.

Entries may only be sent by post after the form has been completed on the website and the form is enclosed with the entry.

Rozměr: min. 21 x 30 cm or max. 30 x 42 cm.

Autor uvede: name, first name and address must be written on the back of each cartoon.

Katalog = CARTOON BOOK! Selected participants will be entitled to one copy.

Ceny

Golden Hat 5.000 € *

Silver Hat 2.000 € *

Bronze Hat 1.000 € *

Audience Award 500 €

+ flight and hotelaccommodation in Knokke-Heist during the opening (jedna noc)

Deadline 31. 12. 2017.

Adresa:

Cultural centre Knokke-Heist vzw Maxim Willemspad 1, 8300 Knokke-Heist BELGIUM

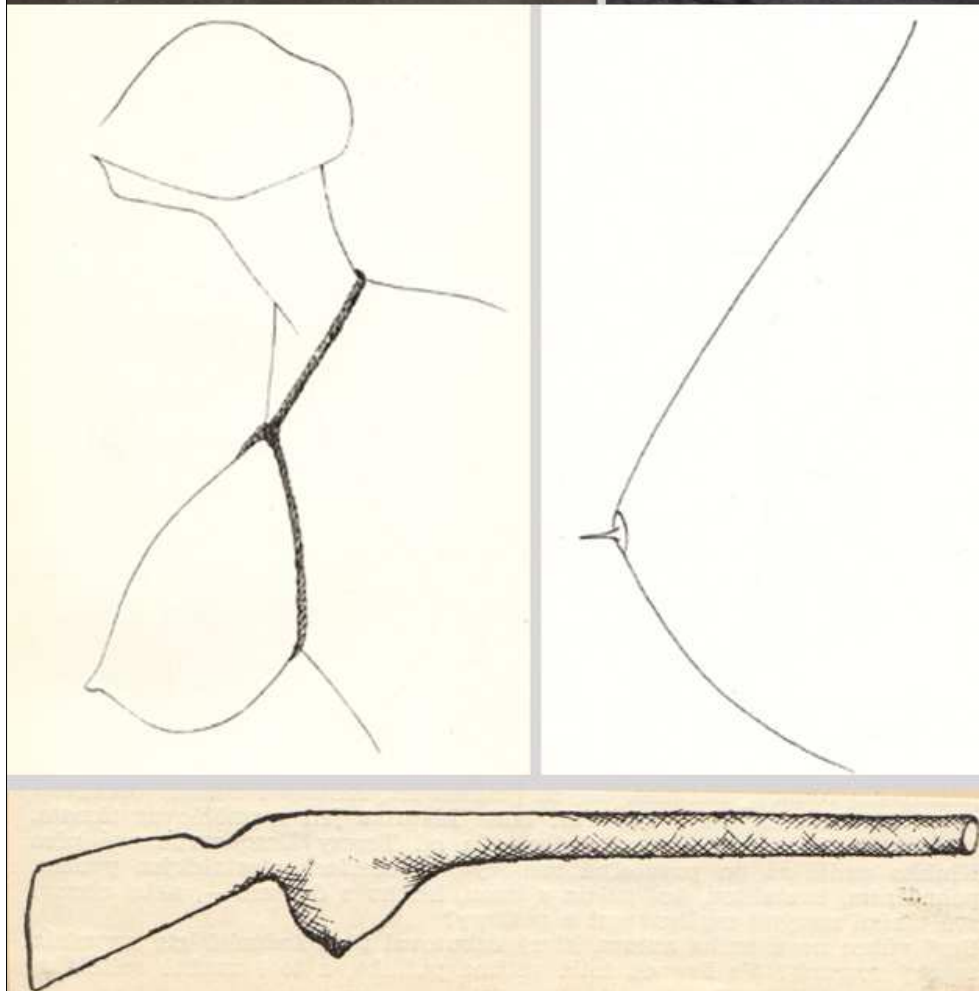
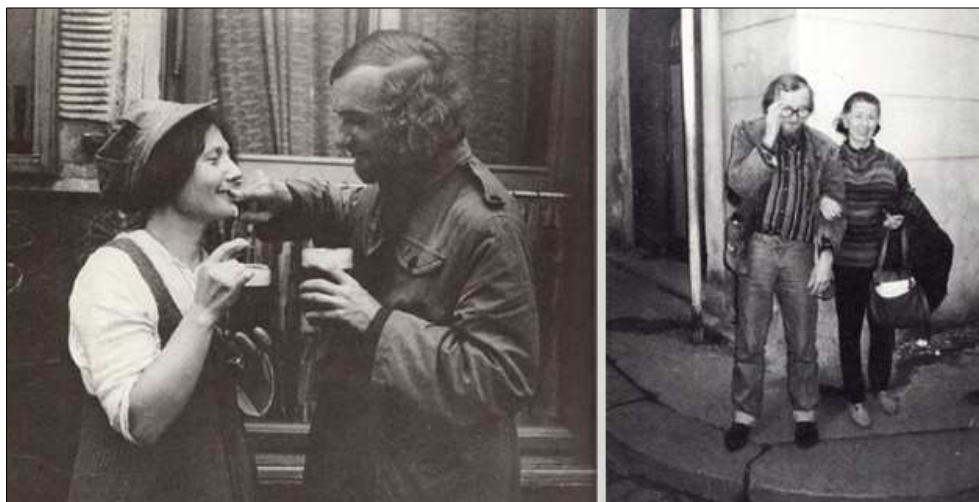
Info na: cartoonfestival@knokke-heist.be

Soutěže s uzávěrkou v lednu příštího roku:

V příštím čísle GAGu najdete v rubrice „Propozice“ stručné výtahy z podmínek soutěží s deadline v prvních měsících roku 2018. Zatím víme, že půjde o tyto soutěže s následujícími termíny:

5. 1. 2018	5. International Cartoon Gathering - Egypt
17. 1. 2018	Bursa Turecko
2. 2. 2018	Satrykon Polsko

Na snímcích *Honza*, jak ho známe - vlevo s jistou Finkou, vpravo s ještě jistější Medou Mládkovou. Skonal v sobotu 11. 11. tr., ale zpráva se do médií dostala až v úterý a to byl e-GAG už na cestě k prvním abonentům... Protože jsme se s autorem velmi dobře znali, jeden čas trávil v našem malostranském obydlí i pár nocí, kdy byly všechny o kolní pípy už pokryty bílým rouchem, pozdrželi jsme číslo a dodáváme pár slov a kreseb...

našem malostranském obydlí i pár nocí, kdy byly všechny o kolní pípy už pokryty bílým rouchem, pozdrželi jsme číslo a dodáváme pár slov a kreseb...

O to legračněji působily texty, které nyní na Steklíka vzpomínají a prozrazují jak málo o tomto tvorovi, který zemřel ve svém Ústí nad Orlicí, když čtyři poslední desetiletí trávil především v Brně...

Opravme tedy alespoň ty největší nesmysly, které rozšiřují pouhé dva členy Křižovnické školy kresleného humoru bez vtipu, tedy ředitel KŠ *Karla Nepraše* a *Jana Steklíka* o další a další jména. Tak zaplněná třída v jejich škole opravdu nebyla; měli občas jen pár *sekretářek* z nedaleké

“zdrávky”. Od “U křižovníků” jsme se později stěhovali za oběma řediteli ke “Svitákům” Samozřejmě *Magor*, *Nad'a Plíšková*, *Věra Jirousová*, *Eugen Brikcius*, *Vašek Chochola*, *Ruda Němec* aj., patřili k nejužšímu kruhu pražských přátel, ale o řádném členství jsme mohli snít vždy jen do následujícího rána. Naopak o Honzově družce *Marii Nechvátalové*, která ho držela nad “hladinkou”, když celá ta léta chodila do práce, by se mělo vědět víc. Co víme a jaké dokumenty, knížky (**viz** tři “*Nadrovky*”) máme od ***Jana Steklíka*** v archívu, až příště! (g)

Lecjaké památné exponáty najdete na výstavě Vladimír Renčín v Praze (viz vedle!)

Kalendarium / Naposledy!

Naposledy v tomto roce nacházíte v e-GAGu výběr z propozic mezinárodních soutěží na nejbližší měsíce. V prosinci zjištěné a v následujícím roce 2018 realizované soutěže už budeme avizovat jen základními informacemi typu: název, uzávěrka a odkaz na celá pravidla v originále. Jak už víte, pátrání, zajišťování, výběr, úprava a překládání regulí nám zabíralo stejně času jako psaní, ilustrování či sestavování všech rubrik GAGu dohromady... A také víte, že více než tucet abonentů GAGu se stejně o náš kalendář soutěží nezajímalo. Samozřejmě se všem omlouváme, ale asi víte, že před patnácti lety nás soutěžilo víc a že ne každý měl blízko ke zdroji informací na síti. A také překládání už je mnohem lépe přístupné, k originální, obvykle aglicky zveřejněné verzi, je možné se jedním kliknutím domoci i té české, byť v poněkud kostřbatém znění.

Takže - výsledky ponecháváme zatím v dnešní podobě, i když s jejich vyhledáváním je jen o málo méně práce. Jak sami víte, v naší branži je zvykem, že propozice se zveřejňují často a s předstihem, o výsledcích se dozvídáme jen někdy a někde, obvykle se však musíme po nich pádit... A ještě se neloučíme s níže umístěnou tabulkou. Konečně - některá z pěti (svěží červení vypsanych) příležitostí by stála za hřích!

(G-men)

Měsíc	Název a místo soutěže	Body	Uzávěrka	V čísle
Listopad	Ranan Lurie Political Cartoon Awards - OSN	****	15. 11. 2017	10
	CartoonRendon - Kolumbie - NEWS!!	***	18. 11. 2017	11
	Urziceni - Rumunsko	***	22. 11. 2017	10
	Sinaloa - Mexiko	***	24. 11. 2017	10
	Environmental Cartoon Contest - Maďarsko - nové...	**	24. 11. 2017	11
	Human Rights Cartoon Award - Francie	****	30. 11. 2017	10
	Being Human - Yildirim, Turecko	-	30. 11. 2017	10
Prosinec	HumoDeva - Rumunsko	***	30. 11. 2017	10
	Nosorog/Rhinocerus - B+H/srpsko - Novinka	**	10. 12. 2017	11
	Fadjr - Irán - NEW!	-	11. 12. 2017	11
	Gallarate - Itálie - Nuovo!	***	15. 12. 2017	11
	Tourism C. C. - Eskisehir, Turecko - nové!	****	31. 12. 2017	11
	Knokke-Heist - Belgie - News!	*****	31. 12. 2017	11

*) ve sloupci Body vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění. Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně důvěryhodné soutěže.

**) ve sloupci uvádíme číslo e-GAGu, v němž najdete český výtah z propozic. A odkaz na závazný originál.

e-GAGmag © * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založeno r. 2003. 15. ročník. Toto je č. 2017/11 (639) z 15. 11. 2017 * Číslo 2017/12 vyjde (nejspíš) **15. 12. 2017** * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz